

Australian
Aid

ASEAN-Australia
Counter Trafficking

ศาลที่คำนึงถึง ความละเอียดอ่อน ต่อผู้เสียหาย

คู่มือสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน

มิถุนายน พ.ศ. 2565

ผู้เขียน: เลขา ลิสเตอร์ ที่ปรึกษาอาวุโสโครงการอาเซียน-ออสเตรเลียเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (ASEAN-ACT)

โครงการอาเซียน-ออสเตรเลียเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (ASEAN-ACT) ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลออสเตรเลีย และดำเนินการโดยบริษัท DT Global การจัดทำเอกสารรายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดยรัฐบาลออสเตรเลียผ่านกระทรวงการต่างประเทศและการค้าแห่งรัฐบาลออสเตรเลีย ความคิดเห็นที่แสดงในเอกสารนี้เป็นของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว และไม่ได้เป็นมุมมองของรัฐบาลออสเตรเลียแต่อย่างใด

รูปภาพปกโดย: Paolo Nicoletto and Hakan Nural on Unsplash, Dong Nhat Huy on Shutterstock

Australian Aid | ASEAN-Australia Counter Trafficking

ศาลที่คำนึงถึง ความละเอียดอ่อน ต่อผู้เสียหาย

คู่มือสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน

สารบัญ

ภาพรวม	6
บทบัญญัติของอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้าน การค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก.....	7
หลักการสำคัญ	11
ตัวบ่งชี้ว่าศาลคำนึงถึงความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย 8 ประการ ...	12
ภาคผนวกที่ 1: เครื่องมือประเมินตนเองสำหรับข้อบ่งชี้ ว่าศาลคำนึงถึงความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย	51

 ตัวบ่งชี้ที่ 1	13
ภาพรวม.....	13
หลักการ.....	13
ตัวอย่าง	13

 ตัวบ่งชี้ที่ 5	33
ภาพรวม.....	33
หลักการ.....	34
ตัวอย่าง	34

 ตัวบ่งชี้ที่ 2	16
ภาพรวม.....	16
หลักการ.....	16
ตัวอย่าง	17

 ตัวบ่งชี้ที่ 6	36
ภาพรวม.....	36
หลักการ.....	36
ตัวอย่าง	37

 ตัวบ่งชี้ที่ 3	21
ภาพรวม.....	21
หลักการ.....	21
ตัวอย่าง	22

 ตัวบ่งชี้ที่ 7	38
ภาพรวม.....	38
หลักการ.....	39
ตัวอย่าง	41

 ตัวบ่งชี้ที่ 4	25
ภาพรวม.....	25
หลักการ.....	25
ตัวอย่าง	26

 ตัวบ่งชี้ที่ 8	45
ภาพรวม.....	45
หลักการ.....	46
ตัวอย่าง	47

ภาพรวม

“

การตอบสนองความยุติธรรมทางอาญาที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางนั้น ผู้พิพากษาจะต้องพิจารณาผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางเมื่อทำหน้าที่ตุลาการ โดยเน้นการปฏิบัติที่ให้ความคุ้มครองผู้เสียหายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อไม่ให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายเพิ่มขึ้นอีก ไม่ใช่เพียงเพื่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของผู้เสียหายเท่านั้น แต่การพิจารณาความปลอดภัยและศักดิ์ศรีของผู้เสียหายว่าเป็นศูนย์กลางของกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้เสียหายเต็มใจให้ความร่วมมือกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญายิ่งขึ้น¹

”

วัตถุประสงค์ของแนวทางที่ยึดผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

- ▶ เพื่อคุ้มครองและพิจารณาสีทธิของผู้เสียหายและพยานเป็นอันดับแรกในการตัดสินใจคดีอาญา
- ▶ เพื่อลดโอกาสการกลับไปเป็นผู้เสียหายซ้ำโดยภาคกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- ▶ เพื่อช่วยเหลือภาคส่วนกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาล ให้เข้าใจและตระหนักถึงบทบาทของผู้เสียหายและพยาน รวมถึงความต้องการของพวกเขาระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- ▶ เพื่อเป็นแนวทางแก่ภาคส่วนกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาล ในการใช้วิธีการที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและมีความละเอียดอ่อนในการจัดการกับคดีความทุกข์คดีความทุกข์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

แนวทางที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและแนวปฏิบัติที่ดีระดับสากล

“

สิทธิมนุษยชนของผู้ถูกดำเนินคดีจะต้องเป็นศูนย์กลางของทุกความพยายามในการป้องกันและต่อต้านการดำเนินคดี มาตรการต่อต้านการดำเนินคดีจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิของผู้ถูกดำเนินคดี ผู้พยาน ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ผู้ลี้ภัยและผู้ขอลี้ภัย²

”

ในคดีความทุกข์ ผู้เสียหายมักจะเป็นแหล่งเดียวของพยานหลักฐานที่มี จึงยากที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การมีแนวทางที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางหมายถึงการวางผู้เสียหายไว้เป็นศูนย์กลางหรือได้รับความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับทุกสิ่งที่เป็นต้องทำ ซึ่งอาจประกอบด้วยการให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายเพื่อให้พวกเขาตัดสินใจจากข้อมูลที่มีเกี่ยวกับการเข้าร่วมกระบวนการ

1 UNODC, “Blueprint for Action: An Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women”, in UNODC, Strengthening Crime Prevention and Criminal Justice Responses to Violence against Women (2014), available at https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Responses_to_Violence_against_Women.pdf.

2 สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ 2545

การอธิบายสิทธิและผลประโยชน์ของพวกเขาเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาได้รับสิ่งจำเป็นพื้นฐานและแน่ใจได้ว่าสามารถรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวของพวกเขาได้อย่างเคร่งครัด หากหน่วยงานยุติธรรมทางอาญาสามารถใช้แนวทางที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางกับงานของพวกเขา พวกเขาจะสามารถคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายและรับรองศักดิ์ศรี ความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัยของผู้เสียหายได้

อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ASEAN Convention Against Trafficking in Persons, Especially Women and Children: ACTIP)

อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) จัดทำขึ้นเพื่อตระหนักถึงปัญหาการค้ามนุษย์ที่รุนแรงขึ้นภายในและเกี่ยวข้องกับรัฐสมาชิกอาเซียน

อนุสัญญา ACTIP ซึ่งลงนามโดยทั้ง 10 ชาติสมาชิกอาเซียนเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 กำหนดพันธกรณีทางกฎหมายเพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกอาเซียนในการจัดการกับปัญหา จัดลำดับความสำคัญ และจัดทำกลยุทธ์ระดับชาติในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ มาตรา 1 ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญา ACTIP แสดงถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างการคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงและเด็ก

ตัวบ่งชี้ความอ่อนไหวต่อผู้เสียหายทั้ง 8 ประการในคู่มือนี้มีมาจากพันธกรณีในอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

บทบัญญัติของ อนุสัญญา ACTIP

มาตรา 1 (วัตถุประสงค์) - กำหนดวัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญา ACTIP และตระหนักถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างการคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงและเด็ก

▶ **มาตรา 16** - เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี และกล่าวถึงความต้องการเพื่อให้แน่ใจว่าหน่วยงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคดีค้ามนุษย์มีความรู้ที่เหมาะสมในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และจัดการกับคดีค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพและรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย

การป้องกันการค้ามนุษย์

มาตรา 11 (การป้องกันการค้ามนุษย์) - กล่าวถึงการป้องกันการค้ามนุษย์ และกำหนดให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรการที่คุ้มครองผู้เสียหายมิให้ตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ และทำให้ผู้เสียหายให้ความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนและเสริมสร้างมาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์

มาตรา 11 ของอนุสัญญา ACTIP กำหนดให้ประเทศสมาชิกดำเนินการต่อไปนี้:

- กำหนดนโยบาย แผน และใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และปกป้องผู้เสียหาย (โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก) จากการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ
- ศึกษาวิจัยและร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงด้านการค้ามนุษย์ เช่น ความยากจน และ
- เสริมสร้างมาตรการด้านกฎหมายและการศึกษาเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

มาตรา 12 (ขอบเขตของความร่วมมือ)

มาตรานี้ของอนุสัญญา ACTIP ไม่ได้กำหนดพันธกรณีเชิงบวกต่อสมาชิกอาเซียนและเสนอให้ดำเนินการตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง “โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศ” มาตรานี้กำหนดขอบเขตความร่วมมือที่เป็นไปได้ เช่น

- ดำเนินมาตรการกีดกันอุปสงค์ที่สนับสนุนอุตสาหกรรมการค้ามนุษย์
- ดำเนินการตามมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคในการสืบสวนและดำเนินคดี
- เสริมสร้างศักยภาพโดยทั่วไปในการจัดการกับการค้ามนุษย์

มาตรา 13 (ความร่วมมือระหว่างประเทศ การควบคุม และความถูกต้องของเอกสาร)

พยายามที่จะดำเนินการความร่วมมือระหว่างประเทศโดยการสร้างช่องทางการสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนข่าวกรอง และ

- ใช้มาตรการควบคุมชายแดนที่มีประสิทธิภาพ การควบคุมที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารประจำตัว และเอกสารการเดินทาง และใช้มาตรการเพื่อป้องกันการปลอมแปลง หรือการใช้เอกสารประจำตัวหรือเอกสารการเดินทางดังกล่าวโดยฉ้อฉล

การคุ้มครองผู้เสียหาย

มาตรา 14 (การคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) - มีความเฉพาะเจาะจงในการคุ้มครองผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางกายภาพ ปกป้องตัวตนของพวกเขา และเพื่อให้มั่นใจความต้องการเฉพาะของผู้เสียหาย เช่น เด็กและผู้ทุพพลภาพ ได้รับการตอบสนอง มาตรา 14 ยังกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีมาตรการสำหรับผู้เสียหายเพื่อที่จะได้รับค่าชดเชยสำหรับความเสียหาย

มาตรา 14 ของอนุสัญญา ACTIP กำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนกำหนดแนวทางหรือขั้นตอนระดับชาติสำหรับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างเหมาะสม และสำหรับกรณีที่มีการค้ามนุษย์เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนควรเคารพและยอมรับการคัดแยกผู้เสียหายตามที่ดำเนินการโดยสมาชิกอาเซียนอีกประเทศหนึ่ง นอกจากนี้ มาตรานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องผู้เสียหายโดยแนะนำว่าประเทศสมาชิกอาเซียนควร

- พิจารณามาตรการเพื่อให้ผู้เสียหายอยู่ในอาณาเขตของตนได้ชั่วคราวหรือถาวร และประกันความปลอดภัยทางกายภาพของผู้เสียหายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
- รับรองความเป็นส่วนตัวและตัวตนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการรักษาความลับของกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายดังกล่าว
- ไม่ตัดสินผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ว่าต้องรับผิดชอบทางอาญาในการกระทำที่ผิดกฎหมายซึ่งกระทำโดยพวกเขา อันเป็นผลมาจากการถูกค้ามนุษย์
- ไม่กักขังผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไว้ในสถานกักขังหรือในเรือนจำโดยไม่มีเหตุผล และ
- ให้การดูแลและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และช่วยเหลือพวกเขาในการกลับคืนสู่สังคม

มาตรา 15 (การส่งกลับประเทศและสงเคราะห์ผู้เสียหาย)

- ตรวจสอบว่าผู้เสียหายมีสัญชาติหรือมีสิทธิพำนักอย่างถาวรในรัฐของตนหรือไม่ โดยปราศจากการล่าช้าอันไม่สมควรหรือไม่สมเหตุผล
- เร่งอำนวยความสะดวก ยอมรับ และคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เสียหายที่มีสัญชาติหรือมีสิทธิพำนักอย่างถาวรในรัฐของตน
- ในกรณีที่ผู้เสียหายไม่มีเอกสารที่ถูกต้อง ให้จัดเตรียมเอกสารการเดินทางที่จำเป็นแก่ผู้เสียหายและอนุญาตให้เดินทางกลับเข้าไปในประเทศของตนได้ และ
- นำมาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่น ๆ มาใช้ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการส่งกลับประเทศ

การบังคับใช้

มาตรา 16 (การบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี)

- ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้หน่วยงานและระบบกฎหมายมีทรัพยากรที่เพียงพอในการจัดการกับการค้ามนุษย์
- ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อค้นหา ชัดขวาง และลงโทษผู้ที่มีส่วนร่วมในการค้ามนุษย์
- ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อปกป้องผู้เสียหายและพยานที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์
- ร่วมมือกันเพื่อสนับสนุนให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้าไปพำนักเป็นการชั่วคราวในดินแดนที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ และ

- กำหนดอายุความให้ยาวนานขึ้นภายใต้กฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มการพิจารณาคดีกับความผิดใด ๆ ภายใต้อนุสัญญา ACTIP

มาตรา 17 (การยึดทรัพย์และการริบทรัพย์)

- ใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้สามารถพิสูจน์รูปพรรณสัณฐาน ติดตามร่องรอย อาศัยและ/หรือยึดทรัพย์สินที่ได้จากการค้ำมนุษย์หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในความผิดภายใต้อนุสัญญา ACTIP
- มอบอำนาจให้ศาลหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบของตน สั่งให้มีการจัดหาบันทึกทางธนาคาร สถาบันทางการเงินหรือการค้า รวมถึงไม่อนุญาตให้ธนาคารปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวโดยอ้างเหตุผลเรื่องความลับทางธนาคาร

มาตรา 19 (การส่งผู้ร้ายข้ามแดน)

- ความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ใด ๆ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 5 (การทำให้การค้ำมนุษย์เป็นอาชญากรรม) ของอนุสัญญา ACTIP ให้ถือว่าเป็นความผิดที่เข้าข่ายให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถดำเนินการเพื่อบรรจฐฐานความผิดเหล่านั้นไว้ในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่จะมีการจัดทำระหว่างกันกับสมาชิกอาเซียนประเทศอื่น
- หากไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง ควรพิจารณาอนุสัญญา ACTIP เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และ
- ถ้าสมาชิกอาเซียนใดไม่ดำเนินการส่งตัวผู้ต้องหาข้ามแดนเพราะบุคคลผู้นั้นเป็นคนชาติของตน สมาชิกประเทศนั้นจะต้องยื่นเรื่องไปยังหน่วยงานระดับประเทศของตนเพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาดังกล่าว

มาตรา 22 (การจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ถูกริบ)

ภายใต้ มาตรา 22 ของอนุสัญญา ACTIP

- ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำอาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับภายใต้อนุสัญญา ACTIP จะต้องถูกจำหน่ายโดยประเทศสมาชิกนั้นตามกฎหมายภายในและกระบวนการบริหารของตน และ
- หากได้รับการร้องขอจากสมาชิกอาเซียนอีกฝ่ายหนึ่ง สมาชิกอาเซียนประเทศนั้นควรให้ความสำคัญกับการส่งคืนเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ริบมาเพื่อให้รัฐภาคีที่ร้องขอสามารถชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ หรือเพื่อคืนเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวแก่เจ้าของโดยชอบธรรม

การตรวจสอบและการปฏิบัติตามข้อกำหนด

มาตรา 24 (การติดตาม การตรวจสอบ และการรายงานผล)

มาตรา 24 ของอนุสัญญา ACTIP กำหนดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อส่งเสริม ติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลอย่างเป็นทางการเป็นประจำเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญา ACTIP ต่อที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ

หลักการ สำคัญ

ตัวบ่งชี้ความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย (Victim Sensitive Indicators: VSI) เกิดจากพิธีสารเพื่อป้องกัน ปรามปราม และลงโทษ การค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งทำหน้าที่เสริมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้ง ในลักษณะองค์กร

ตัวบ่งชี้ความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหายยังยึดตามหลักการที่กำหนดไว้ในแนวทางความยุติธรรมของสหประชาชาติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายและพยานในคดีอาชญากรรมที่เป็นเด็ก³ หลักการและแนวทางปฏิบัติเรื่องสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์⁴ และชุดเครื่องมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ⁵

หลักการพื้นฐานของแนวทางที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางคือ ผู้เสียหายของการค้ามนุษย์คือผู้เสียหายของอาชญากรรม ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงมีสิทธิได้รับความยุติธรรม พวกเขาควรได้รับการปฏิบัติด้วยความเห็นอกเห็นใจและความเคารพ การบริการ ทั้งหมดควรมีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง⁶ และควรให้ความคุ้มครองพิเศษแก่ผู้ที่เปราะบาง เช่น เด็กและผู้ทุพพลภาพ

หลักการสำคัญของแนวทางนี้คือ

- ให้อำนาจแก่ผู้เสียหายโดยการสนับสนุนและมีส่วนร่วมกับพวกเขาระหว่างกระบวนการอย่างแข็งขัน
- ลดโอกาสของการถูกทำให้ตกเป็นผู้เสียหายโดยกระบวนการยุติธรรมและการกลับไปบอบซ้ำอีก
- สร้างความมั่นใจในระบบตุลาการและกระบวนการยุติธรรม
- ปกป้องบูรณภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

3 พิธีสารการค้ามนุษย์ได้รับการรับรองโดยสมัชชาใหญ่ในการประชุมครั้งที่ 55/25 วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 (ภาคผนวก II) นำมาใช้ วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2548 สามารถดูสถานะการให้สัตยาบันของพิธีสารได้ที่: www.unodc.org/en/treaties/CTOC/signatures คู่มือที่มี มีคำอธิบายประกอบได้ที่: www.globalrights.org/site/DocServer/Annotated_Protocol.pdf?docID=2723

4 มติการประชุมของ ECOSOC เลขที่ 2005/20

5 หลักการและแนวทางปฏิบัติที่แนะนำว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์; รายงานของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติต่อ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (2545) (E/2002/68/Add.1)

6 ผู้เสียหายควรได้รับการปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่และละเอียดอ่อนตลอดกระบวนการยุติธรรม โดยคำนึงถึงสถานการณ์ส่วนบุคคลและ ความต้องการเร่งด่วน อายุ เพศ ความทุพพลภาพ และระดับวุฒิภาวะ และเคารพในบูรณภาพของร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมอย่างเต็มที่ ผู้เสียหายควรได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นปัจเจกบุคคลที่มีความต้องการ ความปรารถนา และความรู้สึของตนเอง

ตัวบ่งชี้ว่าศาลคำนึงถึง ความละเอียดอ่อนต่อ ผู้เสียหาย 8 ประการ

มีประเด็นระดับสูง 8 ประการที่ศาลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญในการดำเนินคดีค้ำมนุษย์ ตัวบ่งชี้ความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย (Victim Sensitive Indicators: VSI) ทำหน้าที่เป็นกรอบดำเนินงาน และจุดอ้างอิง เพื่อช่วยเหลือส่วนงานยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งศาล ในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

มีการจัดทำวิดีโอขนาดสั้นเพื่อแสดงภาพรวมของตัวบ่งชี้เหล่านี้ ซึ่งสามารถรับชมได้ผ่านลิงค์ต่อไปนี้

<https://www.youtube.com/watch?v=tZoiD2NfC0E>

INDICATOR

1

Safety & privacy

ตัวบ่งชี้ที่ 1: ตรวจสอบให้แน่ใจถึงความปลอดภัยและ ความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายในคดีค้ำมนุษย์

ภาพรวม

ภาคยุติธรรมต้องดูแลให้ผู้เสียหายในคดีค้ำมนุษย์ได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพจากอันตราย การคุกคาม หรือการข่มขู่จากผู้ค้ำมนุษย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายความว่าไม่ควรเปิดเผยตัวตนของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในที่สาธารณะ และควรเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในขอบเขตที่เป็นไปได้ โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ต้องหาในการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม⁷ นอกจากนี้ยังหมายความถึงการดำเนินการทั้งหมดตามสมควรเพื่อความปลอดภัยของผู้เสียหายเมื่อพวกเขาไปที่ศาล และเพื่อระบุและบรรเทาความเสี่ยงใด ๆ ต่อผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นพยานในคดี

หลักการ

สิ่งที่ควรดำเนินการ

- 1.1 ปิดศาลเมื่อผู้เสียหายหรือพยานที่มีความเปราะบางกำลังให้ปากคำ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.6)
- 1.2 พัฒนาและดำเนินการประเมินความเสี่ยง/แผนความปลอดภัยสำหรับผู้เสียหาย/พยาน โดยมีรายละเอียดขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการเพื่อปกป้องพวกเขาในระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5)
- 1.3 คำตัดสิน/คำพิพากษาในคดีค้ำมนุษย์ที่ไม่เปิดเผยชื่อและเผยแพร่ทางออนไลน์ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.6)
- 1.4 กระบวนการของศาลในการห้ามการเผยแพร่การระบุรายละเอียดของผู้เสียหาย/พยานโดยสื่อมวลชนหรือบนสื่อสังคมออนไลน์ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.6)

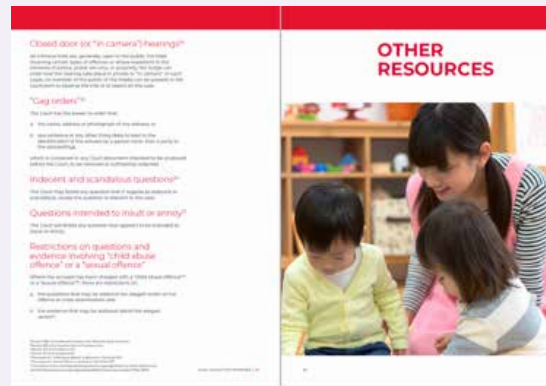
ตัวอย่าง:

การปิดศาลต่อสาธารณะ - ในประเทศออสเตรเลีย ประมวลกฎหมายอาญาของเครือจักรภพอนุญาตให้ศาลแยกสมาชิกทั้งหมดหรือบางส่วนออกจากศาลได้ นี่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือผู้เสียหาย/พยานที่มีความเปราะบาง เช่น บุคคลที่ต้องแสดงหลักฐานว่ามีความรุนแรงทางร่างกายหรือทางเพศ

7 สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน, หลักการและแนวปฏิบัติที่แนะนำเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและการค้ำมนุษย์, หน้า 11

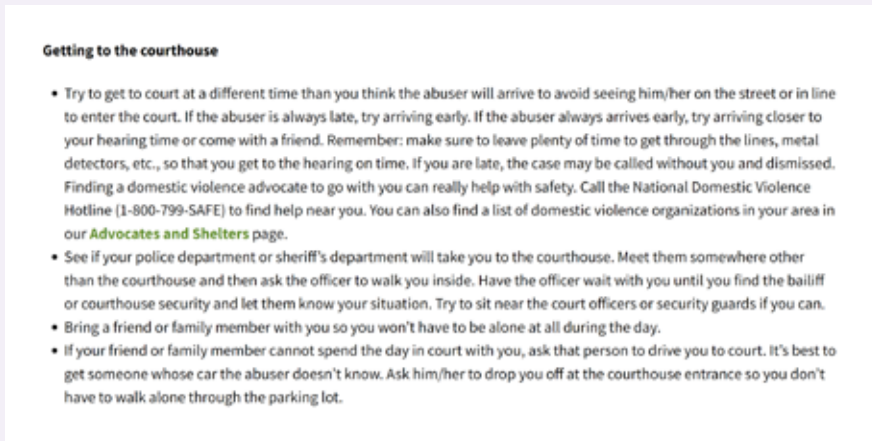

ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ศาลสามารถนำมาใช้เพื่อปกป้องผู้เสียหายและพยาน – ศาลประเทศสิงคโปร์จัดทำ **ชุดเครื่องมือทางกฎหมายสำหรับพยาน**⁸ ซึ่งกำหนดรายละเอียดว่าศาลสามารถสั่งให้มีการพิจารณาคดีแบบส่วนตัวหรือ “โดยลับ” โดยที่กระบวนการพิจารณาคดีไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณชน และสื่อมวลชนพวกเขายังสามารถใช้ ‘คำสั่งที่ไม่ให้เปิดเผยข้อมูล’ เพื่อปกป้องพยานที่มีความประมาทโดยห้ามไม่ให้มีการเผยแพร่รายละเอียดที่ระบุตัวตน ซึ่งอาจรวมถึงชื่อพยาน ที่อยู่ รูปถ่าย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของพยาน

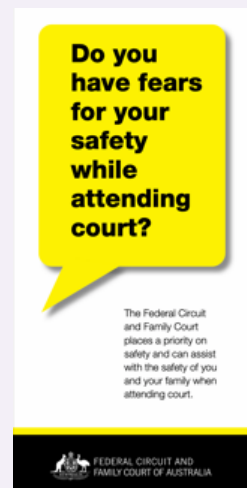

ชุดเครื่องมือทางกฎหมายสำหรับพยาน

ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยสำหรับผู้เสียหายและพยาน - ในประเทศสหรัฐอเมริกา เขตอำนาจศาลบางแห่งให้ข้อมูลแก่พยานเกี่ยวกับวิธีการปกป้องความปลอดภัยของพวกเขาเมื่อไปศาล⁹

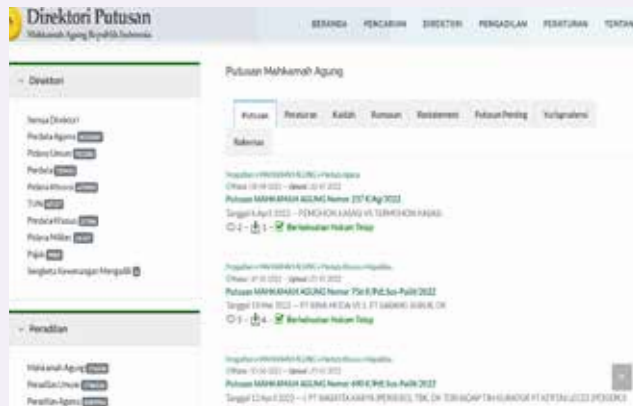

แผนความปลอดภัย – ที่ประเทศออสเตรเลีย เจ้าหน้าที่งานศาลครอบครัวถามคำถามและพูดคุยกับผู้เสียหายว่าจำเป็นต้องจัดเตรียมสิ่งใดบ้างเพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมกับกระบวนการในศาลได้อย่างปลอดภัย เจ้าหน้าที่งานจัดทำ ‘แผนความปลอดภัย’ โดยปรึกษากับผู้เสียหายหรือพยาน ซึ่งแผนความปลอดภัยดังกล่าวได้อธิบายแก่ผู้เสียหายว่าพวกเขาสามารถคาดหวังว่าจะได้รับมาตรการรักษาความปลอดภัยจากศาลอย่างไรบ้าง หมายเลขโทรศัพท์ใดสามารถติดต่อได้หากมีความกังวลเรื่องความปลอดภัย และในบางกรณีสามารถจัดพนักงานรักษาความปลอดภัยเดินทางติดตามผู้เสียหายไปยังศาลและกลับจากศาล¹⁰

8 <https://hagar.org.sg/wp-content/uploads/2021/06/General-Legal-Toolkit-Handbook-for-Vulnerable-Witnesses.pdf>
 9 <https://www.womenslaw.org/about-abuse/safety-tips/safety-court#1>
 10 See: <https://www.fcfa.gov.au/sites/default/files/2021-08/Do-you-have-fears-for-your-safety-while-attending-court-0921V1.pdf>

การเผยแพร่คำพิพากษาแบบนิรนามในอินเทอร์เน็ต – ศาลฎีกาของประเทศอินโดนีเซียเผยแพร่คำพิพากษาคดีค้ำมนุษย์บนอินเทอร์เน็ตผ่านฐานข้อมูลชื่อ *Direktori Putusan*¹¹ ในฐานข้อมูลนี้ สามารถสืบค้นได้ด้วยประเภทคดี ปี และภูมิภาค การเผยแพร่คำพิพากษาในคดีค้ำมนุษย์มีความสำคัญเพราะทำให้กระบวนการยุติธรรมเกิดความโปร่งใสยิ่งขึ้น เสริมสร้างความมั่นใจในระบบยุติธรรม และทำให้ประชาชนเข้าใจกระบวนการทำงานของศาลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเผยแพร่คำพิพากษายังเพิ่มความตระหนักรู้ และป้องกันมิให้ผู้อื่นเลียนแบบกิจกรรมในลักษณะเดียวกัน และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าด้านกฎหมาย

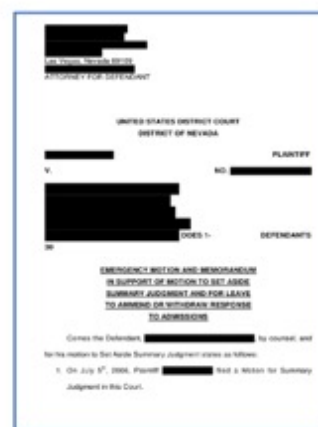
ประเทศส่วนใหญ่ทำให้คำพิพากษาคดีค้ำมนุษย์เป็นนิรนามก่อนเผยแพร่ต่อสาธารณะในอินเทอร์เน็ต การทำให้คำพิพากษาเป็นนิรนาม สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น

1. ใช้เพียงอักษรตัวแรกของฝ่ายนั้น (ประเทศเซอร์เบีย)
2. แก้ไขคำพิพากษาเพื่อให้ไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดที่ระบุตัวบุคคลได้ (ประเทศสหรัฐอเมริกา)
3. ใช้นามแฝงที่บังชื่อไว้ที่หน้าแรกของคำพิพากษา (ประเทศออสเตรเลีย)

a) A Serbian example of an anonymised judgement using initials of the parties only

b) United States example of a redacted judgement

Another relevant consideration is whether "the order is necessary to protect the safety of any person": s 8(1)(c). "Safety" includes psychological safety: *AB (A Pseudonym) v R (No 3)* at [59]. When considering s 8(1)(c), the "calculus of risk approach" should be adopted, which requires consideration of the nature, imminence and degree of likelihood of harm occurring to the person. If the prospective harm is very severe, it may be more readily concluded the order is necessary even if the risk does not rise above a mere possibility: *AB (A Pseudonym) v R (No 3)* at [56], [59]; *Darren Brown (a pseudonym) v R (No 2)* [2019] NSWCCA 69 at [37].

11 <https://putusan3.mahkamahagung.go.id>

INDICATOR

2

Evidence & proceedings

ตัวบ่งชี้ที่ 2: หลักฐานที่ดีที่สุด - วิธีการที่ผู้เสียหายในคดี คำนุชย์บันทึกและนำเสนอหลักฐานของพวกเขาใน กระบวนการพิจารณาคดี

ภาพรวม

ผู้เสียหายในคดีค่านุชย์มักจะรู้สึกอ่อนไหวและได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเพราะไม่คุ้นเคยกับระบบยุติธรรมและอาจกลับไปเป็นผู้เสียหายซ้ำเมื่อได้รับการปฏิบัติที่ขาดความ เข้าอกเข้าใจและเลือกปฏิบัติโดยผู้ให้บริการในระบบยุติธรรมบางราย จึงจำเป็นต้องมี มาตรการเพื่อป้องกันมิให้เกิดบาดแผลทางจิตใจที่อาจเกิดจากการเข้าร่วมกระบวนการ สอบสวนและให้ปากคำ

เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการพิจารณาคดีได้รับความร่วมมือจากผู้เสียหายอย่างมี ประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นอย่างยิ่งที่ศาลจะต้องจัดเตรียมสภาพแวดล้อมของศาลที่ เป็นมิตร และเอื้ออำนวยสำหรับผู้เสียหายจากการค่านุชย์เพื่อให้พวกเขาารู้สึกปลอดภัย และสบายใจที่จะเล่าถึงสิ่งที่พวกเขาได้พบเจอ มีขั้นตอนเพื่อลดการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ และมีการนำกฎการพิสูจน์หลักฐานไปใช้ในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ

หลักการ

สิ่งที่ควรดำเนินการ

ในการดำเนินหลักการนี้ ศาลควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า

- 2.1 คดีค่านุชย์ได้รับการจัดลำดับความสำคัญหรือมีการดำเนินการอย่างเร่งรัด โดยการตอบสนองอย่างรวดเร็วและ เหมาะสมต่อคดีค่านุชย์และการเร่งรัดคดีที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่เปราะบาง จะทำให้ผู้เสียหายเต็มใจที่จะ รายงานคดีเหล่านี้มากขึ้น และความเชื่อมั่นในศาลในการจัดการกับคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะ มีมากขึ้น (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.3)
- 2.2 มีมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายมีโอกาสเข้าถึงและได้รับความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญา โดย
 - ก) การใช้พยานผู้เชี่ยวชาญ (เช่น คนกลาง) เพื่อให้ปากคำเมื่อจำเป็นเกี่ยวกับพลวัตและความซับซ้อนของการ ค่านุชย์ ข้อมูลเกี่ยวกับพยานที่เปราะบาง เช่น ผลกระทบของความบอบช้ำ ผลกระทบต่อเด็ก หลักฐาน ความรุนแรงทางเพศจากนิติวิทยาศาสตร์และแพทย์ เป็นต้น (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.1)
 - ข) อนุญาตให้ผู้เสียหายเลือกผู้ช่วยให้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาให้การเป็นพยานในศาล (แม้ในกระบวนการ พิจารณาที่ปิด) และตลอดการพิจารณาคดี¹² (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10)
 - ค) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีล่ามภาษาที่เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เสียหายเข้าใจ และสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการ ทางอาญาอย่างเข้าใจ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10b)

12 ในเขตอำนาจศาลบางแห่ง มีการใช้เทคนิคทั่วไปใช้สำหรับทนายจำเลยในการเรียกตัวสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายมาเป็นพยาน ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถช่วยเหลือผู้เสียหายในศาลและสามารถกดดันผู้เสียหายเพิ่มได้อีก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ศาล และพนักงานอัยการจะต้อง ตระหนักถึงวิธีการนี้ซึ่งทนายจำเลยบางคนใช้และปฏิเสธคำร้องเหล่านี้

- 2.3 มีมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เสียหาย (ที่ประสงค์จะเข้าร่วม) สามารถทำได้โดยไม่ต้องไปพบผู้ต้องหา โดย
- ก) ใช้ฉากกั้นพยานเพื่อกันไม่ให้เห็นผู้ต้องหา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.6)
 - ข) ใช้เทคโนโลยีการประชุมทางวิดีโอเพื่อให้พยานสามารถให้การจากที่อื่นหรือจากห้องอื่นได้ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.7)
 - ค) เปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้าในศาลแทนผู้เสียหายที่ต้องเล่าคำให้การซ้ำ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.7)
 - ง) เตรียมทางเข้าและห้องพักคอยแยกสำหรับผู้เสียหายหรือพยานคดีค้ามนุษย์ตลอดการพิจารณาคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนและหลังการให้ปากคำ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.7)

- 2.4 ใช้ ‘ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหาย’ เพื่อให้แน่ใจว่าศาลสามารถประเมินผลกระทบของผู้กระทำผิดต่อผู้เสียหายได้อย่างถี่ถ้วน (เพื่อพิจารณาการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น) (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.13)

ตัวอย่าง

เขตอำนาจศาลหลายแห่งได้นำมาตรการพิเศษหลายอย่างมาใช้ เช่น การใช้ฉากกั้น การแสดงหลักฐานผ่านลิงก์วิดีโอ หรือการเปิดบทสัมภาษณ์ของตำรวจที่บันทึกไว้ล่วงหน้า การถอดชุดทางกฎหมายที่เป็นทางการออกและการทำให้พื้นที่สาธารณะของศาลว่างเปล่า มาตรการพิเศษเหล่านี้ผ่านการประเมินในประเทศอังกฤษและเวลส์¹³ และพิสูจน์แล้วว่าช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เสียหายได้

หลักฐานวิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้า – ในเขตอำนาจศาลหลายแห่งทั่วโลก มีบทบัญญัติทางกฎหมายที่อนุญาตให้พยานที่เปราะบางให้ปากคำภายใต้เงื่อนไขที่ทำให้พวกเขาสามารถผ่านช่วงเวลาแห่งการพิจารณาคดีไปได้ง่ายขึ้น ซึ่งรวมถึงการแสดงพยานหลักฐานผ่านการสัมภาษณ์ที่บันทึกไว้ล่วงหน้าซึ่งดำเนินการโดยตำรวจ วิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้าดังกล่าวอาจถูกแก้ไขเพื่อลบข้อความที่ผู้เสียหายรับไม่ได้ก่อนที่จะนำไปแสดงในศาล หลักฐานประเภทนี้ยังสามารถใช้เพื่อแจ้งพนักงานอัยการ นักสังคมสงเคราะห์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้เสียหายจะได้ไม่ต้องเล่าเรื่องราวของพวกเขาซ้ำหลายรอบ

ตามธรรมเนียมของระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร คำให้การของผู้เสียหายจะถูกบันทึกไว้ต่อหน้าผู้พิพากษาพร้อมกับทนายฝ่ายจำเลยที่อยู่ด้วยเพื่อให้สามารถซักถามผู้เสียหายได้ในบางประเด็น ในประเทศที่มีระบบกฎหมายจารีตประเพณี ข้อความที่บันทึกไว้จะถูกอ่านระหว่างการสอบคดี แต่ผู้เสียหายจะต้องพร้อมที่จะตอบคำถามจากฝ่ายจำเลยในระหว่างการถามค้าน

13 Olivia Smith and Tina Skinner, “Observing Court Responses to Victims of Rape and Sexual Assault”, *Feminist Criminology*, vol. 7, No. 4 (2012).

ศาลสูงสุดคืออาญาในอังกฤษและเวลส์ได้นำมาตรการพิเศษเหล่านี้มาใช้ ซึ่งช่วยให้ผู้เสียหายและพยานที่เปราะบาง และพยานลดความบอบช้ำของการไปศาล และอนุญาตให้เด็กและพยานที่เปราะบางคนอื่น ๆ ได้บันทึกวิดีโอการถามคำถามและนำไปแสดงระหว่างการพิจารณาคดี การบันทึกจะเกิดขึ้นใกล้กับเวลาของการกระทำความผิดให้มากที่สุด เพื่อช่วยให้สามารถระลึกความทรงจำและลดความเครียดในการให้การเป็นพยานในห้องพิจารณาคดี¹⁴ คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักฐานที่บันทึกไว้ล่วงหน้าในการสัมมนาผ่านเว็บของ ASEAN ACT – ทางเลือกอื่นในการนำเสนอ คำให้การของผู้เสียหายได้ที่ <https://aseanactpartnershiphub.com/events/>

เทคโนโลยีการประชุมผ่านวิดีโอ – เชื่อมโยงคุณกรณีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลโดยไม่ต้องเดินทาง ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ สามารถเพิ่มโอกาสที่พยานสำคัญในคดีค้ำมนุษย์จะสามารถพร้อมเป็นพยานต่อศาลได้ ประโยชน์อีกประการหนึ่งของคำให้การผ่านวิดีโอคือความสามารถในการเชื่อมต่อล่ามที่อาจอยู่คนละสถานที่ได้ เช่น การค้นหาล่ามภาษาเขมรสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชาวกัมพูชาที่เป็นพยานในศาลมาเลเซียหรือไทยอาจเป็นเรื่องยาก คำให้การผ่านวิดีโอจึงช่วยให้ล่ามสามารถเชื่อมต่อจากระยะไกลได้และพร้อมให้บริการในศาลโดยมีค่าใช้จ่ายที่ถูกลง

ฉากกั้นเพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย – ในศาลที่ไม่อาจจัดให้มีการให้คำให้การทางวิดีโอหรือกล้องโทรทัศน์วงจรปิด พยานที่เปราะบางควรได้รับอนุญาตให้การเป็นพยานด้วยวิธีอื่น เช่น จากด้านหลังฉากกั้นเพื่อความเป็นส่วนตัวในห้องพิจารณาคดีหรือจากสถานที่อื่น พยานที่เปราะบางควรได้รับอนุญาตให้มีคนช่วยเหลือ เช่น พ่อแม่หรือเพื่อนที่พวกเขาเลือก นั่งกับพวกเขาในขณะที่ให้การเป็นพยาน

มีการติดตั้งฉากกั้นเพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายในศาลเยอรมนีเนื่องจากไม่มีโทรทัศน์วงจรปิด เจ้าหน้าที่ศาลกำลังติดตั้งฉากกั้นเพื่อความเป็นส่วนตัวในศาลเพื่อป้องกันจำเลยมิให้คุกคามพยานและทำให้พยานให้ปากคำโดยไม่ต้องมองเห็นจำเลย

การให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายเกี่ยวกับมาตรการพิเศษที่มีอยู่ - ชุดเครื่องมือทางกฎหมายสำหรับพยานของประเทศสิงคโปร์¹⁵ แสดงวิธีที่ศาลสิงคโปร์สามารถใช้ ‘มาตรการป้องกัน’ เพื่อปกป้องพยานที่เปราะบางโดยให้พยานแสดงหลักฐานผ่านลิงก์วิดีโอหรือโดยการวางฉากกั้นระหว่างพยานและจำเลย สิ่งสำคัญคือต้องแจ้งให้พยานทราบถึงมาตรการเหล่านี้ตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้สามารถขอให้ใช้ได้

ชุดเครื่องมือทางกฎหมายสำหรับพยาน

ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหาย - ศาสตราจารย์พอล คาสเซลล์ จากประเทศสหรัฐอเมริกากล่าวในวิดีโอ YouTube นี้เกี่ยวกับวิธีที่ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหายสามารถให้โอกาสผู้เสียหายในการแจ้งความกับผู้ต้องหาสามารถบอกศาลได้ว่าอาชญากรรมส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขาอย่างไร และในบางกรณีก็มี ‘คำสั่งปิดห้องพิจารณาคดี’ ให้กับผู้เสียหาย ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้มั่นใจได้ว่าศาลได้รับรู้ถึงความรู้สึกของผู้เสียหายในระหว่างการพิจารณาคดี

ลิงก์: <https://www.youtube.com/watch?v=UtGr6p81VBE>

แนวทางสำหรับถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหายในคดีอาญา¹⁶ - รัฐบาลแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลียจัดทำคู่มือเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากอาชญากรรมในการเตรียม “ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหาย” ซึ่งผู้พิพากษาจะอ่านหลังจากที่ผู้กระทำความผิดถูกตัดสินว่ามีความผิดและก่อนตัดสินลงโทษ ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหายจะสามารถทำให้ศาลทราบว่าอาชญากรรมส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายอย่างไร และเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายได้พูดคุยเกี่ยวกับผลกระทบของอาชญากรรมต่อพวกเขา ทั้งในด้านการเงิน จิตใจ และร่างกาย

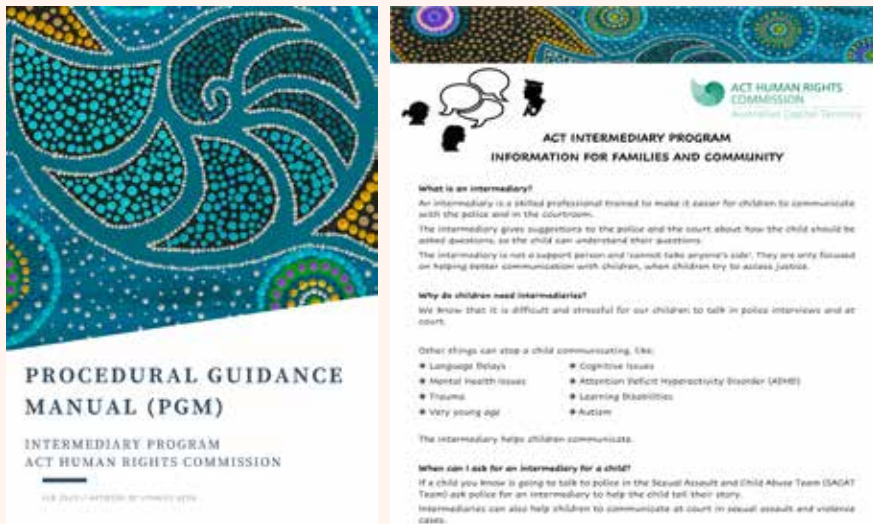

แนวทางสำหรับถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหายในคดีอาญา

15 <https://hagar.org.sg/wp-content/uploads/2021/06/General-Legal-Toolkit-Handbook-for-Vulnerable-Witnesses.pdf>

16 <https://victimsservices.justice.nsw.gov.au/documents/victims-rights/charter-of-victims-rights/victim-impact-statement-guide.pdf>

การใช้คนกลาง - คนกลางช่วยพยานในการสื่อสารคำให้การได้เป็นอย่างดี ในกรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย คนกลางคือเจ้าหน้าที่ของศาลที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับการรับรอง บทบาทของพวกเขาคือการอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างพยานและตำรวจ ระหว่างพยานด้วยกัน ทนายความ และบุคคลอื่น ๆ ในศาล ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีอาญา คนกลางมีประสบการณ์ในการอำนวยความสะดวกในการสื่อสารสำหรับพยานที่มีความล่าช้าทางภาษา ปัญหาสุขภาพจิต ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจ และความบอบช้ำ คนกลางเป็นผู้มีส่วนร่วมที่เป็นกลางในกระบวนการซึ่งมุ่งเน้นการช่วยเหลือในการสื่อสารเกี่ยวกับหลักฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่เป็นกลางของศาล พวกเขาอยู่ภายใต้กฎหมายควบคุมความประพฤติของพวกเขา และห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาของพยานหลักฐาน

คู่มือแนะนำขั้นตอนการทำงาน¹⁷

การใช้ล่าม - การทำงานของล่ามมีความสำคัญเพราะช่วยในการสร้างหลักประกันว่าผู้เสียหายสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและความเป็นธรรม สภาตุลาการแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมแห่งออสเตรเลีย (Australian Judicial Council on Cultural Diversity: JCCD) จัดทำมาตรฐานระดับชาติสำหรับการทำงานกับล่ามในศาล¹⁸ เพื่อกำหนดมาตรฐานที่แนะนำและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการใช้ล่ามในศาลของออสเตรเลีย

การใช้ตัวแทนทางกฎหมายของผู้เสียหาย - มีหลักฐานที่บ่งชี้ว่าผู้เสียหายที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านกระบวนการทางกฎหมายมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีมากกว่าและสามารถให้หลักฐานที่สมบูรณ์และถูกต้อง หน้าที่ของพวกเขาอาจมีตั้งแต่การทำหน้าที่เป็นตัวกลางในระหว่างการสอบปากคำไปจนถึงการสนับสนุนและการเป็นตัวแทนตลอดกระบวนการทางกฎหมายทั้งหมด รวมถึงการพิจารณาคดีและการขอชดเชยค่าเสียหายและการชดเชย

17 <https://hrc.act.gov.au/wp-content/uploads/2020/05/1.-ACT-Intermediary-Procedural-Guidance-Manual-FEBRUARY-2020.pdf>

18 <https://jccd.org.au/wp-content/uploads/2022/05/JCCD-Recommended-National-Standards-for-Working-with-Interpreters-in-Courts-and-Tribunals-second-edition.pdf>

INDICATOR

3

Justice sector
personnel

ตัวบ่งชี้ที่ 3: ปฏิสัมพันธ์ –วิธีการที่เจ้าหน้าที่และผู้พิพากษาของหน่วยงานภาคยุติธรรมของทางการ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เสียหาย / พยาน

ภาพรวม

หากปราศจากความรู้ ทักษะ และความสามารถที่เหมาะสม บุคลากรของหน่วยงานภาคยุติธรรมและผู้พิพากษาจะไม่สามารถให้บริการที่เหมาะสมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมตำรวจ พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ตุลาการ แพทย์ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอเกี่ยวกับกฎหมายและขั้นตอนปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจะได้รับความยุติธรรมและได้รับการดูแลและให้ความเคารพอย่างเหมาะสม การฝึกอบรมควรเน้นที่การปกป้องสิทธิของผู้เสียหายและคำนึงถึงความจำเป็นในการพิจารณาสิทธิมนุษยชนและประเด็นที่ละเอียดอ่อนเรื่องเด็กและเพศ

นอกเหนือจากการฝึกอบรมแล้ว หากไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐาน มาตรฐานการบริการ และหลักปฏิบัติที่กำหนดความคาดหวังและผลที่ตามมาสำหรับการละเมิดความรับผิดชอบในวิชาชีพตลอดจนการติดตามเมื่อมีการละเมิดข้อกำหนดเหล่านั้น เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องรับโทษ

หลักการ

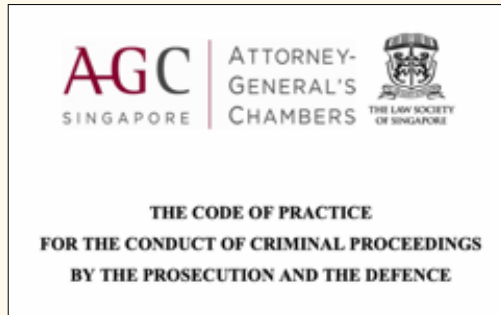
ควรดำเนินการอย่างไร

- 3.1 มีหน่วยงานหรือบุคลากรเฉพาะในศาลสำหรับจัดการคดีค้ามนุษย์ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.1)
- 3.2 ศาลควรกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐาน (Standard Operating Procedures: SOPs) สำหรับเจ้าหน้าที่ศาลและผู้พิพากษาทุกคนเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับคดีค้ามนุษย์ ขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานเหล่านี้ควรเน้นที่การปฏิบัติที่ละเอียดอ่อนสำหรับผู้เสียหายและแนวทางการดูแลที่ได้รับแจ้งเกี่ยวกับความบอบช้ำ ขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานเหล่านี้ควรทำแน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวนทั้งหมด มีการสัมภาษณ์ที่จำเป็นทั้งหมด มีการรวบรวมและประมวลผลหลักฐานทั้งหมด พนักงานอัยการและผู้พิพากษามีหลักฐานและเอกสารทั้งหมดที่จำเป็นในการรับฟังคดี มีพยาน และพยานพร้อมที่จะเข้าร่วมในการพิจารณาคดี (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 11.1(b) และ 14.10(c))
- 3.3 ศาลควรกำหนดและใช้กฎระเบียบและจรรยาบรรณเฉพาะซึ่งกำหนดมาตรฐานพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ศาล รวมถึงผลที่ตามมาของการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านี้ในการดำเนินการกับคดีค้ามนุษย์ มาตรฐานเหล่านี้ควรเปิดเผยต่อสาธารณะ เช่น ในกฎบัตรสิทธิของผู้เสียหาย (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.1)
- 3.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับคดีค้ามนุษย์ที่จัดให้กับผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ศาลทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของแนวทางการดูแลที่ได้รับแจ้งเกี่ยวกับความบอบช้ำ และการอบรมดังกล่าวถูกรวมอยู่ในโปรแกรมการรับรองและการฝึกอบรมด้านตุลาการที่มีอยู่ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.6)

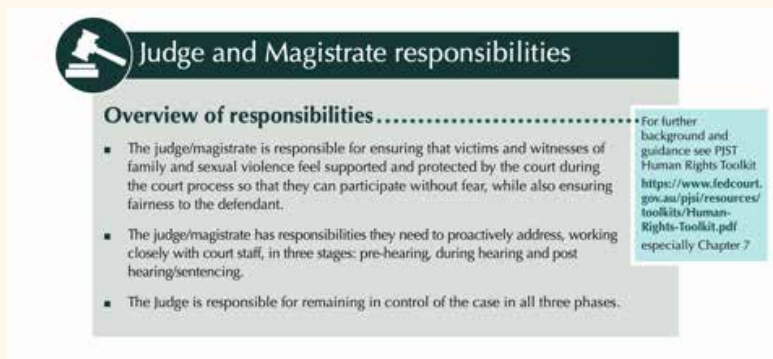
ตัวอย่าง:

ปฏิบัติต่อผู้เสียหายอย่างมีศักดิ์ศรีและความเคารพ ผู้พิพากษาเป็นผู้กำหนดน้ำเสียงและสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการพิจารณาตัวอย่างยุติธรรมในศาลของตน ทุกคนที่ปรากฏตัวในศาลมีสิทธิได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน กฎหมายอาญาในบางประเทศให้การดูแลเป็นพิเศษและมีความละเอียดอ่อนในกรณีที่ยานอายุอ่อนและ/หรือได้รับผลกระทบในทางลบหรือได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจจากการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น มาตรา 19 แห่งหลักปฏิบัติในการดำเนินคดีอาญาของประเทศสิงคโปร์¹⁹

19. Extra care and sensitivity should be taken where the witnesses are young, and/or have been adversely affected or traumatized by the relevant offence(s). Where the witness is a child or a young person as defined under the Children and Young Persons Act (Cap 38), Prosecutors and Defence Counsel should interview the witness in the presence of a Child Advocate or a Child Protection Officer where reasonably practicable. The Child Advocate or Child Protection Officer should be allowed to call for intermissions during the interview, if he is of the view that it is in the interest of the witness to do so.

แนวทางปฏิบัติและขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐาน (SOPs) – สรุปรวมรับผิดชอบเพื่อให้มั่นใจว่ามีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับความคาดหวังต่อผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ปกครอง และเจ้าหน้าที่ศาล สองตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการตัดข้อความจากชุดเครื่องมือโครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านตุลาการภูมิภาคแปซิฟิก²⁰ ที่พัฒนาขึ้นสำหรับศาลในประเทศภูมิภาคแปซิฟิก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบสามารถแสดงออกอย่างชัดเจนได้อย่างไร

19 <https://www.agc.gov.sg/docs/default-source/newsroom-documents/media-releases/2013/code-of-practice-for-the-conduct-of-criminal-proceedings---final.pdf>

20 ดูตัวอย่าง รายการตรวจสอบ 4 “เมื่อผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทางเพศมาขึ้นศาล” สำหรับหัวหน้าผู้พิพากษา ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ศาล: <https://www.fedcourt.gov.au/pjsi/resources/toolkits/human-rights/Human-Rights-Toolkit-Amended-May-2021.pdf>

แนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ศาลระบุนความรับผิดชอบของพวกเขาโดยใช้กระบวนการที่ ‘ละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย’ และมีรายการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายหรือพยานอยู่ในสถานการณ์ที่ปลอดภัยเมื่อพวกเขาไปที่ศาลหรือที่เรียกว่า ‘แผนความปลอดภัย’ รายการตรวจสอบในแนวทางปฏิบัติและขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานเป็นเครื่องมือที่ดีเพื่อให้แน่ใจว่ามีบริการทั้งหมดที่มีไว้เพื่อปกป้องผู้เสียหายและพยาน²¹

Court staff responsibilities

Court staff share responsibility with the judge/magistrate to ensure that victims and witnesses of family and sexual violence feel supported and safe (physically and psychologically) to participate in the court process without fear.....

For further background and guidance see PJST Human Rights Toolkit <https://www.fedcour.gov.au/pjst/resource/toolkit/Human-Rights-Toolkit.pdf> especially Chapter 7

Preparation for the hearing

- Treat confidentiality of the victim/witness very carefully (especially when having any contact with the suspect, victim or suspects' family members or other community members).

Checking victim/witness is in a safe situation

- If they are still in home environment, carefully consider how to contact the witness/victim safely. (i.e. call them on their telephone and check first if it is safe/good time for them to talk).
- Find out where the victim/witness is currently living and whether they are in a safe situation. Ask them:
 - Are they are feeling safe from the suspect/anyone else around them
 - Has anyone used or threatened violence against them since they made a complaint to the police/court?
 - Discuss with person their options for being in a safer place or how to make their current situation safer. (see guidance below on making a safety plan)

Lead by example: Encourage court staff to strive for clear, respectful and appropriate interactions with victims and visitors.

คู่มือมาตรฐาน - ในประเทศออสเตรเลีย วิทยาลัยตุลาการแห่งรัฐวิกตอเรียได้จัดทำคู่มือมาตรฐานไว้สำหรับผู้พิพากษาเจ้าหน้าที่ศาล และนักกฎหมาย คู่มือมาตรฐานฉบับนี้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมและคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมาย และการประยุกต์ใช้กฎหมาย²²

ผู้เสียหายจากอาชญากรรมในห้องพิจารณาคดี - วิทยาลัยตุลาการแห่งรัฐวิกตอเรียได้จัดทำคู่มือมาตรฐานฉบับสมบูรณ์ไว้ซึ่งกำหนดรายละเอียดการพิจารณาสำหรับเจ้าหน้าที่ตุลาการและเจ้าหน้าที่ศาลในการป้องกันมิให้ผู้เสียหายกลับไปเป็นผู้เสียหายซ้ำและช่วยให้พวกเขาก้าวผ่านสถานการณ์ที่เจ็บปวดโดยไม่กระทบต่อบูรณภาพของระบบยุติธรรมทางอาญา²³

Note 3: The Courtroom Experience and Public Confidence

Key points to consider: Engaging with witnesses and victims of crime

- Lead by example:** Encourage court staff to strive for clear, respectful and appropriate interactions with victims and visitors.
- Acknowledge the victim:** In appropriate cases, consider directing remarks towards the victim, maintaining appropriate eye contact and thanking the victim for their participation.
- Consider victims in case management:** Be informed about the particular needs of the victim/s and consider their role in the process.
- Consider specific needs:** Does the victim have specific needs that can be met to maximise their participation and engagement with the court process?
- Develop a trauma-informed practice:** A trauma-informed practice is one that is attuned to all aspects of a service, how it is delivered and the myriad ways in which stress can further traumatise people whose physiology and psychology are disrupted and dysregulated. For more information see [TRAUMA and the Law](#). The Judicial College runs programs to support judicial officers to develop a trauma-informed practice.
- Be aware of and consider use of intermediaries and Ground Rules Hearings:** The College has produced a [best practice video](#) which can be accessed online.
- Be aware of support services:** Consider asking whether support services have been accessed and whether a general statement about support services should be made by court staff or the judicial officer at the outset of the hearing.
- Minimise the victim's contact with the accused:** Consider whether staff can make physical arrangements to minimise contact.
- Be aware of and consider using cultural protocols:** See [Guidance Note 6: Culturally and Linguistically Diverse Backgrounds](#).
- Consider use of language:** Be aware of the message that language and actions may convey to victims from different backgrounds.
- Recognise that courts are not workplaces for victims:** Understand that victims may react emotionally to the court process. Consider outlining expectations of appropriate behaviour in court and addressing all participants.
- Warn observers about evidence:** Some evidence can be particularly distressing for victims such as photographs or audio-visual recordings. Consider notifying observers when potentially distressing evidence will be displayed, explaining why it must be shown and providing an opportunity for observers to temporarily leave the courtroom. A short adjournment might allow for an inconspicuous departure.

Open Justice Considerations

Though courts are presumptively open to the public, judicial officers can restrict information about certain victims from being publicly available and, in some cases, restrict access to court and tribunal rooms in which matters are being heard.

Restriction of information is a critical and sensitive issue for victims, particularly children, people with cognitive impairments and victims of sexual offences and family violence.

Judicial officers can also consider the use of pseudonyms for victims and witnesses and the removal of their identifying information from the judgment or public court documents.

For more information on open justice in Victorian courts and tribunals, see:

- [Powers to Make Orders, Qualifying Open Justice - Open Courts Bench Book](#) and
- [Commitment Hearings and Open Court Principles - Victorian Criminal Proceedings Manual](#).

Guidance Notes 6-16 contain further detail on steps the court can take to assist victims with diverse needs including child victims, victims of family violence and victims from culturally and linguistically diverse backgrounds including Aboriginal and Torres Strait Islander backgrounds.

21 <https://worldjusticeproject.org/sites/default/files/documents/PJSI%20-%20Human%20Rights%20Checklists.pdf>

22 See for example: <https://www.judicialcollege.vic.edu.au/resources>

23 <https://www.judicialcollege.vic.edu.au/resources/victims-and-witnesses>

“สิ่งที่เราทำได้และทำไม่ได้” ที่ประเทศอินโดนีเซียและประเทศออสเตรเลีย ศาลกำหนดสิ่งที่เจ้าหน้าที่ศาลปกครองสามารถทำได้สำหรับคู่ความ พยาน และลูกความของศาล เอกสารประเภทนี้ทำให้มีความชัดเจนว่าสิทธิของผู้เสียหาย/พยานคืออะไรบ้าง และพวกเขาสามารถคาดหวังอะไรจากศาลและเจ้าหน้าที่ของศาล รวมถึงความรับผิดชอบของศาล²⁴

กฎบัตรสิทธิของผู้เสียหาย เป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการกำหนดสิทธิของผู้เสียหายและพยาน และทำให้พวกเขาเห็นว่าศาลให้ความสำคัญกับความต้องการของพวกเขาอย่างจริงจัง ตัวอย่างนี้จากประเทศแคนาดา กำหนดสิทธิสี่ประการหลักของผู้เสียหาย ได้แก่ ข้อมูล การคุ้มครอง การมีส่วนร่วม และการได้รับการชดเชยค่าเสียหาย ตลอดจนสิทธิในการยื่นคำร้องสำหรับการละเมิดหรือการปฏิเสธสิทธิใด ๆ ของพวกเขาภายใต้กฎบัตรนี้ กฎบัตรนี้ถูกเปิดเผยให้สาธารณชนชนทั่วไปทราบและถูกเผยแพร่บนเว็บไซต์ของศาล²⁵

24 ดูตัวอย่างศาลศาสนาแห่งเมืองเมตัน ประเทศอินโดนีเซีย - <https://pa-medan.go.id/index.php/kepaniteraan/hak-hak-pencari-keadilan>; ศาลสหพันธรัฐออสเตรเลีย - <https://www.fcftcoa.gov.au/pubs/can-cannot> และศาลที่ดิน - <https://www.lec.nsw.gov.au/lec/coming-to-court/what-court-staff-can-and-can-t-do.html>.

25 https://crcvc.ca/general_resources/know-your-rights/

INDICATOR

4

Information
& services

ตัวบ่งชี้ที่ 4: ข้อมูลและบริการต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เมื่อต้องติดต่อกับระบบกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ

ภาพรวม

การเข้าถึงข้อมูลเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานยุติธรรมทุกแห่ง รวมทั้งศาล ต้องมีมาตรการที่ให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายจากคดีค้ามนุษย์เกี่ยวกับกระบวนการทางศาลและกระบวนการทางปกครองที่เกี่ยวข้อง และให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถนำเสนอ และพิจารณาความคิดเห็นและข้อกังวลของพวกเขาในขั้นตอนที่เหมาะสมของกระบวนการพิจารณาคดีอาญา²⁶

▶ ผู้พิพากษาในฐานะเป็นผู้นำ ควรจัดให้มีสิ่งต่อไปนี้ในเขตอำนาจศาลของตนเมื่อเป็นไปได้²⁷

- ▶ ผู้เสียหายและพยานได้รับข้อมูลและเอกสารด้วยระดับภาษาที่ไม่ใช่ภาษาเฉพาะทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ²⁸
 - กระบวนการพิจารณาคดี
 - แผนผังของศาล/ห้องพิจารณาคดี
 - ค่าธรรมเนียมพยาน หากมีให้พวกเขา
 - เงินชดเชย/เยียวยา
 - ความช่วยเหลือทางการเงินอื่น ๆ ที่มีให้เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงสิทธิของตนในการเยียวยาที่เพียงพอและเหมาะสม
- ▶ จัดตั้งพื้นที่ต้อนรับหรือศูนย์ประสานงานเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายและพยานเกี่ยวกับบริการสาธารณะและชุมชนที่มีให้สำหรับผู้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงการช่วยเหลือในยามวิกฤต การให้คำปรึกษา และบริการสนับสนุนอื่น ๆ สำหรับผู้เสียหาย
- ▶ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหายและพยานได้รับการปฏิบัติด้วยความสุภาพ เคารพ และเป็นธรรมเสมอ

ผู้พิพากษาต้องเข้าใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสิทธิตามกฎหมายระหว่างประเทศในการได้รับการเยียวยาที่เหมาะสมและเพียงพอ สิทธินี้มักไม่มีให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมักขาดข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้และขั้นตอนในการรับค่าชดเชย หากเป็นไปได้ ผู้พิพากษาควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหายยื่นคำร้องขอรับการเยียวยาและดำเนินการพิจารณาคดีไปพร้อม ๆ กัน

26 See: Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Viet Nam acceded to the Convention on 8 June 2012.

27 UNODCCP, Handbook on Justice for Victims. https://www.unodc.org/pdf/criminal_justice/UNODC_Handbook_on_Justice_for_victims.pdf

28 บางรัฐได้กำหนดหน้าที่ทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีอาญาเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม ข้อดีอย่างหนึ่งของการวินิจฉัยดังกล่าวคือทำให้เจ้าหน้าที่ได้ตระหนักรู้ถึงความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย

หลักการ

ควรดำเนินการอย่างไร

- 4.1 ศาลควรให้ข้อมูลและเอกสารที่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้วยถ้อยคำง่าย ๆ ที่ไม่ใช่ภาษากฎหมายและในภาษาที่พวกเขาเข้าใจ²⁹ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
- ก) การค้ามนุษย์คืออะไร กระบวนการยุติธรรมทางอาญารวมถึงสถานะทางกฎหมายของผู้เสียหาย สิทธิของพวกเขา ทางเลือกของพวกเขา (ว่าจะเข้าร่วมหรือไม่) การบริการช่วยเหลือผู้เสียหายและกรอบเวลาโดยประมาณของการพิจารณาคดีค้ามนุษย์ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.9 และ 14.10(b))
 - ข) หลักการไม่ลงโทษเพื่อให้ผู้เสียหายเข้าใจว่าจะไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญาหรือทางปกครองสำหรับการกระทำที่ผิดกฎหมายซึ่งกระทำโดยพวกเขา หากการกระทำนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้ามนุษย์ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.7)
 - ค) สิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการขอรับการชดใช้หรือชดเชยค่าเสียหาย (ถ้ามี) สำหรับการสูญเสียและความบอบช้ำ ตลอดจนขั้นตอนการยื่นคำร้อง³⁰ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.13)
- 4.2 ศาลได้แต่งตั้งศูนย์ประสานงาน/ผู้จัดการคดี/ผู้ประสานงานพยานผู้เสียหาย ซึ่งจะคอยติดต่อกับผู้เสียหาย ให้ข้อมูลความคืบหน้าเกี่ยวกับสถานะของคดี และให้ข้อมูลการส่งต่อเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือที่มีให้แก่ผู้เสียหาย (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.1)

ตัวอย่าง:

การป้องกันการถูกทำให้ตกเป็นผู้เสียหายโดยกระบวนการยุติธรรมทางอาญา – ห้องพิจารณาคดีอาจเป็นสถานที่ที่น่ากลัวสำหรับผู้เสียหาย ศาลอาญา ขั้นตอน และการพิจารณาคดีอาจเป็นรูปแบบที่เป็นทางการและโบราณ ผู้พิพากษามีโอกาสดีกว่าในการลดความวิตกกังวลของผู้เสียหายหากผู้พิพากษาเข้าใจว่าบริบทที่มีลักษณะเป็นสถาบันและการปฏิบัติเช่นนี้มีส่วนทำให้เกิดสถานะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหายและทำให้พวกเขาตกเป็นผู้เสียหายโดยกระบวนการยุติธรรมได้อย่างไร

ตารางด้านล่างนี้สรุปปัจจัยหรือแง่มุมบางประการของการพิจารณาคดีอาญาที่เป็นทางการซึ่งนำไปสู่สถานะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหาย แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่นำไปสู่ความบอบช้ำที่ผู้เสียหายมักจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ผู้เสียหายต้องอธิบายให้คนที่พวกเขาไม่รู้จักดีหรือหรือไม่รู้จักเลยเกี่ยวกับรายละเอียดของความรุนแรง ฝ่ายจำเลยต้องมีโอกาสซักถามโจทก์ แต่อย่างไรก็ตาม แท้จริงแล้วพิธีการบางอย่างในการพิจารณาคดีหรือแง่มุมบางอย่างของพิธีการเหล่านี้ไม่มีความจำเป็น

29 ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังคงประสบปัญหาบางอย่างเมื่อได้รับการบริการในภาษาที่พวกเขาไม่เข้าใจ การพิจารณาด้านภาษาและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการให้บริการและการให้ข้อมูล บริการต่าง ๆ ที่จัดให้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ประสานงานจากกลุ่มวัฒนธรรมและภาษาของผู้เสียหายช่วยให้ผู้เสียหายเข้าใจกระบวนการของระบบราชการที่พวกเขาต้องเผชิญได้ดีขึ้น ในหลายกรณี การให้บริการสามเพศเดียวกันกับผู้เสียหายอาจมีความสำคัญ

30 ตามหลักการที่ 8.- 13 ปฏิญญาว่าด้วยหลักความยุติธรรมขั้นพื้นฐานของผู้เสียหายอาชญากรรมและการใช้อำนาจโดยมิชอบ (มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่เลขที่ 40/34 ภาควินญก) การชดเชยควรรวมถึงการคืนทรัพย์สินหรือการจ่ายเงินชดเชยสำหรับความเสียหายหรือการสูญเสียที่เกิดขึ้น การชดเชยค่าใช้จายที่เกิดขึ้นจากการตกเป็นผู้เสียหาย การให้บริการ และการคืนสิทธิ ในกรณีที่ไม่สามารถหาชดเชยได้จากผู้กระทำ ความผิดหรือแหล่งอื่น รัฐควรพยายามให้เงินชดเชยแก่ผู้เสียหาย ครอบครัว หรือผู้อยู่ในอุปการะ (ในกรณีที่เกี่ยวข้อง) ดูที่: www.un.org/documents/ga/res/40/a40r034.htm และสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, *หลักการและแนวทางปฏิบัติที่แนะนำว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์*, หน้า 11

ตารางปัจจัยที่สร้างสภาพแวดล้อมของห้องพิจารณาคดีที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เสียหาย³¹

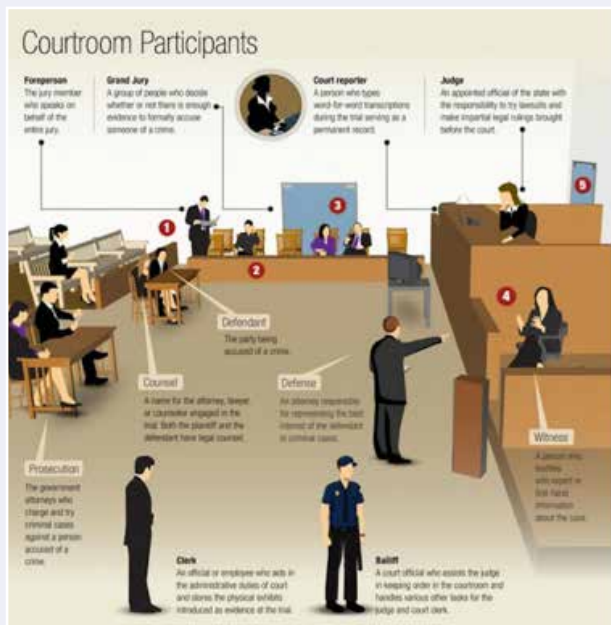
แง่มุม	รายละเอียด	ข้อพิจารณาสำหรับตุลาการ:
หลักการด้านมารยาท	<ul style="list-style-type: none"> หลักการด้านมารยาทหรือมาตรฐานเทียบเท่าที่คาดหวังจากผู้เสียหายและพยานในศาลกำหนดขอบเขตของการดำเนินการในห้องพิจารณาคดีที่เป็นที่ยอมรับ ผู้เข้าร่วมการพิจารณาคดีทุกราย รวมทั้งผู้เสียหาย ได้รับการคาดหวังให้แสดงบทบาทของตนด้วยมารยาทที่ดี มีระเบียบเรียบร้อยและสุภาพ แม้ผู้เสียหายถูกถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นส่วนตัว เรื่องที่น่าอับอาย และก้าวร้าว พวกเขาที่ยังถูกคาดหวังให้ใช้ภาษา น้ำเสียง และระดับอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม และแสดงถึงความเคารพต่อผู้พิพากษาและทนายความ แม้ว่าผู้พิพากษาและทนายความอาจถูกมองโทษทางวินัยเนื่องจากการปฏิบัติต่อผู้พิพากษาหรือทนายความคนอื่นอย่างไม่สุภาพ แต่โดยทั่วไปแล้วพวกเขาจะไม่ถูกลงโทษทางวินัยหากปฏิบัติต่อพยานอย่างไม่สุภาพ ความน่าเชื่อถือของผู้เสียหายขึ้นอยู่กับความตั้งใจและความสามารถของพวกเขาในการปฏิบัติตามพิธีการ ตัวอย่าง: “[ก] หากมีการใช้วาจาที่สุภาพและไม่มีการแสดงความรุนแรงหรือไม่เชื่อต่อคำถามเดียวกันที่ถูกลงซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าต้องใช้เวลากี่วันหลังจากการถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักว่าเธอจะสามารถทนการขับถ่ายอุจจาระได้ เรื่อยอมตอบคำถามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า” 	<ul style="list-style-type: none"> ตระหนักว่าการกดขี่ตนเองอันเนื่องมาจากการเรียกร้องความสุภาพเมื่อเผชิญกับความอับอายและความหยาบคายมีส่วนทำให้ผู้เสียหายกลายเป็นผู้เสียหายซ้ำโดยกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ให้เข้าใจว่าการปฏิบัติตามระเบียบบังคับของความสุภาพไม่ได้ทำให้ทุกคนเท่าเทียมกัน ป้องกันการตั้งคำถามที่ซ้ำซากจำเจหรือไม่เกี่ยวข้องโดยไม่จำเป็น ควบคุมการตั้งคำถามที่น่าอับอายและให้ความสำคัญกับประเด็นสำคัญ เมื่อใจไม่ถึงความไม่สุภาพของผู้เสียหายโดยไม่ใช้สิ่งนี้เป็นปัจจัยในการประเมินความน่าเชื่อถือของพวกเขา การสร้างความเข้าใจที่สอดคล้องกันมากขึ้นและการแบ่งปันขั้นที่น้อยลงเกี่ยวกับหน้าที่ของความสุภาพจะทำให้ผู้มีหน้าที่ดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีอาญา ได้แก่ ทนายความและผู้พิพากษา ทราบว่าควรประพฤติตนเช่นนี้ต่อผู้เข้าร่วมการพิจารณาคดีทุกคน
บทพูด	<ul style="list-style-type: none"> รูปแบบของการสื่อสารที่เป็นที่ยอมรับในกระบวนการพิจารณาคดีนั้นเป็นแบบทางการ มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรที่รัดกุม และเคร่งครัด ผู้พิพากษาและทนายความมีการใช้ภาษาเฉพาะทาง มีกฎเกณฑ์กำหนดว่าใครสามารถพูดได้ พูดกับใคร และพูดเมื่อใด หลักฐานของพยานจะต้องได้รับการรวบรวมอย่างเข้มงวดและเป็นระเบียบ รูปแบบบทพูดในการสื่อสารที่ใช้ในการพิจารณาคดีเป็นรูปแบบที่มีลำดับชั้นอย่างชัดเจน ทนายความ (และผู้พิพากษา) ถามคำถาม และโจทก์ (และพยานอื่นๆ) ตอบคำถามเหล่านั้น โดยไม่เคยจะมีการถามในทางกลับกัน ตัวอย่าง: <ul style="list-style-type: none"> “[โจทก์]: มันเกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีในวันนี้ [ทนายจำเลย] กฎคืออันเป็นคนที่ลืมนำคำถาม...” รูปแบบของการถามคำถาม (ซึ่งรวมถึงคำถามนำ การถามซ้ำ และการยืนยันในคำตอบบางข้อ) ทำให้ทนายจำเลยใช้อำนาจในการควบคุมคำให้การของโจทก์อย่างมีนัยสำคัญ โจทก์ที่ไม่พูดตามบทพูดเสี่ยงต่อการถูกมองว่าไม่ระเบียบ ไม่สุภาพ และไม่น่าเชื่อถือ 	<ul style="list-style-type: none"> อนุญาตให้พยานอธิบาย แสดงความกังวล หรือมีส่วนร่วมในทิศทางของการพูด ฟังตระหนักว่าคำตอบของโจทก์อาจถูกปิดเบี่ยงจากความพยายามของฝ่ายจำเลยเพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ มีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นกันเองกับโจทก์โดยการพูดคุยกับพวกเขาในฐานะมนุษย์ ออกนอกบทบาทและยอมให้ผู้อื่นออกนอกบทบาทที่ได้กำหนดไว้ ก่อนอนุญาตให้ทนายฝ่ายจำเลยเริ่มการถามคำถาม ควรจัดเตรียมความสะดวกสบายขั้นต้นแก่โจทก์ รวมถึงได้เตรียมน้ำดื่มและกระดาษทิชชูและบอกให้ทนายฝ่ายจำเลยแจ้งให้ศาลทราบหากต้องการพัก
พื้นที่ทางกายภาพและรูปลักษณ์ของห้องพิจารณาคดี	<ul style="list-style-type: none"> การออกแบบพื้นที่ของห้องพิจารณาคดีโดยกำหนดแนวกรมองเห็นเฉพาะ ทำให้ผู้เข้าร่วมบางคนเป็นทิมองเห็นได้ชัดเจนขึ้นหรือพูดได้ยินชัดเจนกว่าคนอื่น ๆ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดเส้นลำดับชั้นซึ่งแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างวิชาชีพกฎหมายกับคนทั่วไป ผู้พิพากษามักจะนั่งหลังม้านั่งยกสูงที่ด้านหน้าและอยู่ตรงกลางของห้องพิจารณาคดีเพื่อช่วยในการควบคุมกระบวนการพิจารณา ในหลายประเทศ ห้องพิจารณาคดีถูกแบ่งโดยบาร์ – เอพาทูที่ได้ผ่านการชำระขึ้นเป็นสมาชิกเนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น (“การประสาทปริญญาเนติบัณฑิต”) จะถูกจัดให้นั่งแถวหน้าของห้องพิจารณาคดี ส่วนคนอื่น ๆ รวมถึงนักวิชาชีพอื่น ๆ (เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักวิชาชีพแพทย์ ผู้ช่วยในห้องพิจารณาคดี ผู้ช่วยงานศาล และทนายฝึกหัด) จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในที่นั่งนี้ภายใต้สถานการณ์เฉพาะและได้รับอนุญาตเท่านั้น ส่วนประชาชนมักจะมีอยู่หลัง “บาร์” เสมอ ตามธรรมเนียม พยานถูกคาดหวังให้ยืนในขณะที่พวกเขาให้การเป็นพยาน ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการมี “คอกพยาน” ซึ่งหมายถึงการที่พยานอาจต้องยืนหลายชั่วโมง 	<ul style="list-style-type: none"> เปลี่ยนรูปลักษณ์ของห้องพิจารณาคดี พิจารณาการออกแบบทางกายภาพของห้องพิจารณาคดีบางห้องอีกครั้ง เช่น เปลี่ยนรูปแบบของห้องพิจารณาคดีที่ออกแบบไว้เพื่อให้ผู้พิพากษาสามารถได้ยินและเห็นพยานได้อย่างชัดเจนหากพวกเขายืนขึ้นเท่านั้น ลบสัญลักษณ์ที่เป็นทางการ เช่น เสื้อคลุมและ/หรือวิกผมสำหรับผู้พิพากษาและทนายความ ให้พยานนั่งในขณะให้ปากคำ

31 Craig, “The Inhospitable Court”, *University of Toronto Law Journal*, vol. 66, No. 2 (2016).

แง่มุม	รายละเอียด	ข้อพิจารณาสำหรับตุลาการ:
กระบวนการทางกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • ในบางประเทศการถามคำถามสามารถกินเวลาหลายวัน และโจทก์ไม่ได้รับอนุญาตให้พูดถึงคำให้การของเธหรือการพิจารณาคดีกับใคร • ข้อกำหนดนี้ไม่ได้คำนึงถึงความโดดเดี่ยวและความอันตรายสำหรับผู้ต้องหาที่ต้องใช้เวลาหลายวันในการคิดถึงเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจโดยสามารถขอความช่วยเหลือจากทนายหรือเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพจิตคนอื่น ๆ ได้ • ผลกระทบทางกฎหมายในกรณีที่ไม่ได้กลับมาขึ้นศาล เช่น การออกหมายจับโดยศาลในบางเขตอำนาจ ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเด็นอีกครั้งว่าเป็นหรือไม่ในการห้ามไม่ให้โจทก์สื่อสารกับใครก็ตามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการพิจารณาคดีของพวกเขาในระหว่างช่วงระยะเวลาของการถามคำถามที่ขยายออกไป • พิจารณาวีธีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือนี้โดยไม่เสี่ยงต่อการบิดเบือนคำให้การของพวกเขา
ผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการเตรียมตัว	<ul style="list-style-type: none"> • โจทก์มักไม่พร้อมสำหรับกระบวนการพิจารณาคดีทางอาญา • ผู้เสียหายที่เป็นผู้ชายจะไม่คุ้นเคยกับภาษาเฉพาะที่ใช้ รวมถึงบทบาทของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขั้นตอนในห้องพิจารณาคดี และกระบวนการพิจารณาคดีโดยทั่วไป • โจทก์หลายคนมาที่ศาลโดยไม่มีตัวแทน ไม่ได้มีการเตรียมการขั้นพื้นฐานอย่างครบถ้วน เช่น การตรวจสอบค่าใช้จ่ายอย่างละเอียดถี่ถ้วน และการไม่คุ้นเคยกับสถานที่ 	<ul style="list-style-type: none"> • พิจารณามาตรการที่สามารถเตรียมความพร้อมและสนับสนุนผู้เสียหายให้ดียิ่งขึ้นสำหรับกระบวนการทางอาญาและระหว่างกระบวนการทางอาญา • การทำให้โจทก์คุ้นเคยกับบริบทของผลกระทบต่อพวกเขาที่เกิดจากการพิจารณาคดี • แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดคือการจัดหาตัวแทนทางกฎหมายสำหรับผู้เสียหายที่เป็นอิสระและได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐ

ผู้พิพากษามีหน้าที่ในการพิจารณาขั้นตอนที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อลดผลกระทบด้านลบของการปฏิบัติตามพิธีการที่ถูกมองว่าจำเป็น คำถามสำคัญคือผู้พิพากษาสามารถทำให้การพิจารณาคดีมีความเอื้ออาทรต่อโจทก์มากขึ้นได้อย่างไรโดยไม่คุกคามสิทธิของผู้ต้องหาในการได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม นี่คือตัวอย่างบางส่วน

ข้อมูลสำหรับผู้เสียหาย: ในประเทศสหรัฐอเมริกา โปสเตอร์นี้จะถูกแสดงในศาลและให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายและพยานโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับแผนผังห้องพิจารณาคดีและคำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญและบทบาทของพวกเขาเหล่านั้น

ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดี - ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีควรมีหลายรูปแบบ เช่น วิดีโอ เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ ฯลฯ ตลอดจนรูปแบบสิ่งพิมพ์ บ่อยครั้งที่เนื้อหาได้รับการพัฒนาโดยหน่วยงานยุติธรรมร่วมกับหน่วยบริการช่วยเหลือผู้เสียหาย สื่อสิ่งพิมพ์ได้ถูกจัดทำเพื่อสนับสนุนหน่วยบริการและองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อให้ผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายมีข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีอาญาตั้งแต่เนิ่น ๆ ข้อมูลควรมีในรูปแบบที่แตกต่างกันและมีหลายภาษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เสียหายและพยานทั้งหมด

วิดีโอออนไลน์เกี่ยวกับบทบาทของพยานในคดีจัดทำโดยศาลในประเทศไทย - เพื่อให้ข้อมูลแก่พยานและเพื่อบรรเทาความกลัวที่พวกเขาอาจมีในการขึ้นศาล วิดีโอดังกล่าวอยู่บนหน้าเพจ Facebook ของศาล³²

ข้อมูลสำหรับผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่กำลังขึ้นศาล - เส้นทางแห่งกระบวนการยุติธรรม สร้างขึ้นโดยศาลแห่งนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย: วิดีโอชุดบน YouTube จำนวน 10 คลิป³³ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากอาชญากรรมเมื่อไปขึ้นศาลในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย วิดีโอดังกล่าวได้แสดงแผนผังศาล อธิบายขั้นตอนการพิจารณาคดีและแนวคิดหลัก เช่น พยานหลักฐาน การถามค้าน และการถามตึง

กระทรวงยุติธรรม (สหราชอาณาจักร): ภาพเคลื่อนไหวนี้อธิบายสิ่งที่ควรคาดหวังตลอดกระบวนการศาลผ่านสายตาของพยาน โดยเป็นการติดตามเส้นทางในกระบวนการพิจารณาคดีของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเริ่มต้นจากการให้การ สิทธิที่มีตลอดกระบวนการศาลอาญาและหลังการพิจารณาคดี นอกจากนี้ยังมีอธิบายบริการพิเศษที่มีให้ เช่น ห้องรอแยกต่างหาก หลักฐานแบบวิดีโอ การสนับสนุนพยาน/ผู้จัดการคดี เป็นต้น³⁴

32 <https://www.facebook.com/watch/?v=261359598249050>

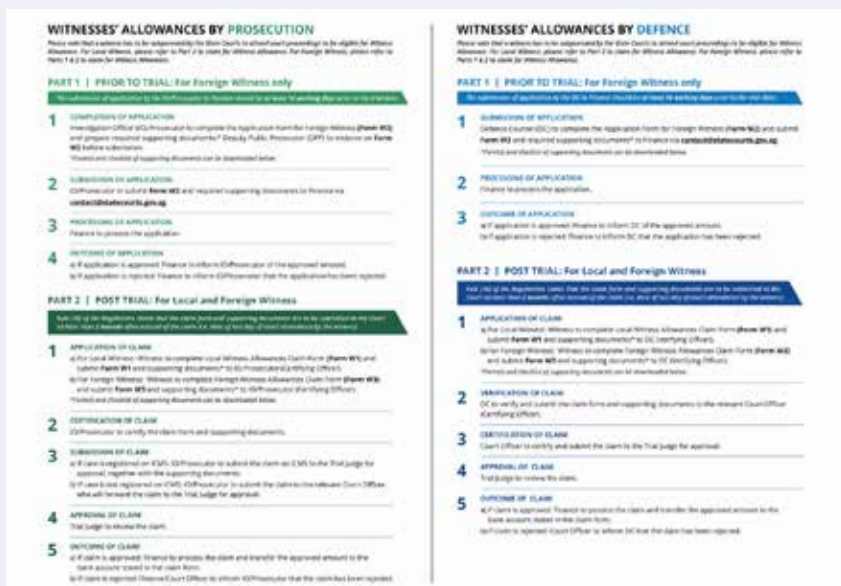
33 <https://www.youtube.com/watch?v=2tgMHLHyiuE>

34 <https://www.youtube.com/watch?v=t8gMFYl6Nm4>

ข้อมูลสำหรับผู้เสียหายและพยาน - การขึ้นศาลเป็นเรื่องยากสำหรับพยานและผู้เสียหาย เป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาจะต้องได้รับข้อมูลทั้งหมดที่ต้องการเกี่ยวกับกระบวนการของศาล ศาลสหพันธรัฐและครอบครัวแห่งออสเตรเลียได้จัดทำชุดข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการเรียกร้องความยุติธรรมทุกคนที่ไม่มีตัวแทนทางกฎหมาย ทั้งนี้ เอกสารข้อมูลดังกล่าว (มีหลายภาษา) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเตรียมตัวสำหรับศาล ชุดที่ใส่ ความปลอดภัยส่วนบุคคล สิ่งที่ต้องทำเมื่อไปถึงศาล คำศัพท์ทั่วไปที่ใช้ในศาล สิ่งที่ไม่ควรทำในห้องพิจารณาคดี และวิธีการพูดกับผู้พิพากษา นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่สามารถเข้าถึงคำปรึกษาทางกฎหมายฟรี³⁵

โครงการเงินช่วยเหลือพยาน (การสนับสนุนทางการเงิน) - ศาลสิงคโปร์ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการชดเชยด้านการเงินแก่พยานผ่านทางเว็บไซต์สาธารณะ โดยมีรายการตรวจสอบและคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการยื่นคำร้อง³⁶ แบบฟอร์มดังกล่าวสามารถกรอกได้อย่างง่ายดาย อีกทั้งพนักงานอัยการและทนายฝ่ายจำเลยจะให้คำแนะนำและช่วยเหลือพยานในการยื่นคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือ

35 <https://www.fccoa.gov.au/sites/default/files/2021-08/Going-to-court-tips-for-your-court-hearing-0921V1.pdf>

36 https://www.judiciary.gov.sg/docs/default-source/attending-court-docs/witnesses_allowances_flowchart.pdf

การเรียกเอาเงินชดเชย - ศูนย์ความยุติธรรมของชุมชนสิงคโปร์สนับสนุนศาลสิงคโปร์โดยช่วยเหลือผู้เสียหายจากอาชญากรรมเพื่อขอรับเงินชดเชยผ่าน *โครงการช่วยเหลือผู้เสียหาย* หน้าเว็บไซต์ได้แสดงรายละเอียดของผู้ที่สามารถยื่นคำร้อง วิธีการยื่นคำร้อง และข้อมูลเกี่ยวกับการเบิกจ่าย³⁷

การชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย - ในรัฐบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา เว็บไซต์ของรัฐบาลได้ให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายเกี่ยวกับ (1) วิธียื่นคำร้องขอชดเชยค่าเสียหาย (2) เวลาในการยื่นคำร้องขอ (3) ความสูญเสียและความเสียหายที่สามารถชดเชยได้ (4) ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ และ (5) จะทำอย่างไรถ้าผู้กระทำผิดไม่ยอมชดเชยค่าเสียหาย เว็บไซต์ดังกล่าวยังมีลิงก์ไปยังแอปพลิเคชันและข้อมูลเพิ่มเติม³⁸

The screenshot shows the 'Victim Restitution' page on the British Columbia government website. The page includes a navigation menu on the left with categories like 'Understanding criminal justice', 'If You Are a Victim of a Crime', and 'Victim of Crime'. The main content area is titled 'Victim Restitution' and contains a warning banner: 'Use this banner to exit this site quickly.' Below this, there is text explaining that victims have the right to have the court consider making a stand-alone restitution order. It also states that restitution may be ordered by the criminal court judge once an offender has been found guilty. A section titled 'Requesting restitution' explains how a victim can request restitution by completing a 'Statement on Restitution form (Form 34.1)'. It lists steps such as: 'In many cases Crown Counsel offices will mail the Statement on Restitution form to victims along with a Victim Impact Statement form after charges are approved', 'A Victim Impact Statement is a written description of how a crime has affected the victim and is considered by the court at sentencing if the accused is found guilty or pleads guilty, however restitution can only be requested by completing the Statement on Restitution form', and 'Victim service workers can assist victims in completing both the Statement on Restitution form and the Victim Impact Statement'. A final section states that for the courts to consider making a restitution order, the victim's financial losses or damages must be 'readily ascertainable' or easily determined, and that victims must be able to clearly document their losses and damages and submit supporting documents with their Statement on Restitution. On the right side of the page, there is a 'Restitution Program Contact Information' box with details for the Ministry of Public Safety & Solicitor General, including a PO Box, terminal address, phone numbers (604-660-4898, 1-844-660-4898, 604-660-5340), and an email link. Below this is a 'Related Links' section with various links such as 'Statement on Restitution', 'Victim Impact Statement', 'Community Impact Statement Program', 'Small Claims Court', 'Supreme Court of BC', 'Department of Justice Canada - Restitution Orders', 'VictimLinkBC', 'Victim Services & Violence Against Women Program Directory', 'Publications for Victims of Crime', and 'Information and Resources for Service Providers'. At the bottom right, there is a 'Criminal Justice Glossary' section with a link to check an alphabetical list of criminal justice terms.

37 <https://www.cjc.org.sg/services/social-support/victim-assistance-scheme/>

38 <https://www2.gov.bc.ca/gov/content/justice/criminal-justice/bcs-criminal-justice-system/if-you-are-a-victim-of-a-crime/victim-of-crime/victim-restitution>

คำปรึกษาทางกฎหมายฟรีสำหรับผู้เสียหายและพยาน - ในหลายประเทศ มีการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนด้านกฎหมายฟรีแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม คำปรึกษาทางกฎหมายนี้สามารถขยายไปถึงการช่วยเหลือผู้เสียหายในการเรียกร้องค่าชดเชยและการชดใช้ค่าเสียหาย³⁹ บ่อยครั้งที่การบริการช่วยเหลือทางกฎหมายฟรีเหล่านี้ถูกเสนอโดยทนายความอิสระซึ่งอยู่ร่วมกันในศาล ในเมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย องค์กรชื่อ Legal Aid NSW ได้ให้คำแนะนำด้านกฎหมายและการสนับสนุนฟรีแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรมรุนแรง

กรมอัยการสูงสุดและยุติธรรมในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ได้ให้บริการช่วยเหลือผู้เสียหาย โดยการบริการดังกล่าวสามารถให้การสนับสนุน ให้ข้อมูล การส่งต่อ คำปรึกษา และการบริการต่าง ๆ เพื่อให้การชดเชยแก่ผู้เสียหายและพยานในคดีอาชญากรรมรุนแรง นอกจากนี้ในเว็บบไซต์ยังให้ข้อมูลที่ชัดเจนอย่างมากเกี่ยวกับการบริการต่าง ๆ ที่มีให้กับผู้เสียหายจากอาชญากรรม (ดูด้านล่าง)⁴⁰

What can I get help with?

The table summarises the different types of supports that you may get and what information we need from you for each support type.

Purpose	Benefits	Who is eligible to apply?	What information do I need to give?	How long do you have to claim?
Type of help: Counselling				
To help in your recovery	Up to 22 hours of counselling and more for some victims	<ul style="list-style-type: none"> Primary victims Secondary victims Family victims 	<ul style="list-style-type: none"> Application form Government issued ID 	No time limit
Type of help: Financial assistance for immediate needs				
To help pay for things you need urgently to be safe and healthy because of the violent crime	You may get up to \$6,000 to help pay for: <ul style="list-style-type: none"> changing the locks on your doors moving house putting an alarm in your home emergency doctor, dentist and other medical bills crime scene clean up You may get up to \$8,500 to help pay for the funeral	<ul style="list-style-type: none"> Primary victims Parents, step-parents and guardians Family victims 	<ul style="list-style-type: none"> Application form Government issued ID Police* or government/government-funded organisation report, or a medical report that provides details about what happened and shows how the violent crime has affected you (not required for family victims) Copies of tax invoices, receipts or treatment plans of costs you are claiming A description of how each cost relates directly to the violent crime 	<ul style="list-style-type: none"> Within 2 years from the violent crime* For children, within 2 years of turning 18

คำปรึกษาทางกฎหมายฟรีสำหรับผู้เสียหายและพยาน - ในหลายประเทศ เช่น ประเทศเวียดนาม มีการให้คำปรึกษาด้านกฎหมายและการช่วยเหลือฟรีแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม คำปรึกษาทางกฎหมายนี้สามารถขยายไปถึงการช่วยเหลือผู้เสียหายในการเรียกร้องค่าชดเชยและการชดใช้ค่าเสียหาย โดยคำปรึกษาทางกฎหมายฟรีในประเทศเวียดนามสามารถได้รับจากองค์กรช่วยเหลือทางกฎหมายหลายแห่งด้วยกัน และหากพยานไม่ได้รับคำปรึกษาทางกฎหมาย ผู้พิพากษามักจะแนะนำผู้เสียหายเกี่ยวกับบริการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงสิทธิทางกฎหมายของพวกเขาได้

39 ควรมีคำแนะนำทางกฎหมายโดยเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนแบบบูรณาการที่ให้โดยโครงการช่วยเหลือผู้เสียหาย เนื่องจากผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากกลัวรัฐบาลและหน่วยงานราชการ การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการเป็นตัวแทนจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษ การพัฒนาการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายสามารถอำนวยความสะดวกในการคุ้มครองผู้เสียหายและสิทธิของผู้เสียหายได้อย่างมาก การจัดทำระเบียบและขั้นตอนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างหน่วยงานเหล่านี้ควรเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การช่วยเหลือผู้เสียหายแบบบูรณาการ

40 https://static1.squarespace.com/static/60c04522c28dde76edfa63a3/t/60fe3f9ab2fdf61c00407ce9/1627275162746/Victim_s+Support+Scheme.pdf

INDICATOR

5

Physical, psychological & social recovery of victims

ตัวบ่งชี้ที่ 5: ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่จัดให้มีการฟื้นฟูทางร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ภาพรวม

ผู้เสียหายและพยานอาจต้องการบริการและการช่วยเหลือพิเศษทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ บริการที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการทั้งหลายที่ทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เสียหาย รวมถึงการให้คำแนะนำทางกฎหมาย

แนวทางที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางของอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก สามารถทำได้โดยผ่านความร่วมมือจากหลายหน่วยงานเท่านั้น เช่น ในกรอบของกลไกการส่งต่อระดับชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ทำงานร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายทุกราย ไม่ว่าจะหน่วยงานใดจะได้อำนาจการคัดแยกผู้เสียหายก็ตาม สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือเพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการของพวกเขาได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากมีความขาดความเชื่อใจในการบังคับใช้กฎหมายในบางพื้นที่ บุคลากรขององค์การพัฒนาเอกชนจึงสามารถสร้างความสัมพันธ์เพื่อสร้างความเชื่อใจกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ องค์การพัฒนาเอกชนมีทักษะและประสบการณ์เฉพาะทางในการปฏิบัติ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือผู้เสียหายซึ่งผู้สืบสวนต้องการจะเปลี่ยนให้พวกเขาเป็นพยาน

ประสบการณ์จากประเทศต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานและผู้ให้บริการ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นด้วยว่าข้อตกลงความร่วมมือระหว่างรัฐและหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐสามารถเพิ่มอัตราความสำเร็จในการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ระเบียบที่เป็นทางการและบันทึกความเข้าใจระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นพื้นฐานที่มั่นคงในการสร้างความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน⁴¹

กระบวนการยุติธรรมที่มีการจัดการที่ดีจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการประสานงานเพื่อจัดการกับคดีค้ามนุษย์และศาลสามารถดำเนินการริเริ่มและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคมได้โดยไม่ต้องติดต่ออำนาจปกครองตนเอง ด้วยการทำงานในลักษณะที่ประสานงานและร่วมมือกันนี้ ศาลสามารถให้บริการที่ตอบสนองและมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เสียหาย โดยจัดให้มีการเข้าถึงการบริการแบบ “รอบด้าน” หรือ “แบบครบวงจร”

41 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกความเข้าใจหรือข้อตกลง โปรดดูที่ชุดเครื่องมือลดอาชญากรรมการค้ามนุษย์ของสหราชอาณาจักรได้ที่: www.crimereduction.gov.uk/toolkits/tp00.htm และ กลไกการส่งต่อระดับชาติ: การร่วมมือกันเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถูกค้ามนุษย์; คู่มือปฏิบัติ (Warsaw, OSCE, 2004) ได้ที่: www.osce.org/publications/odhr/2004/05/12351_131_en.pdf

หลักการ

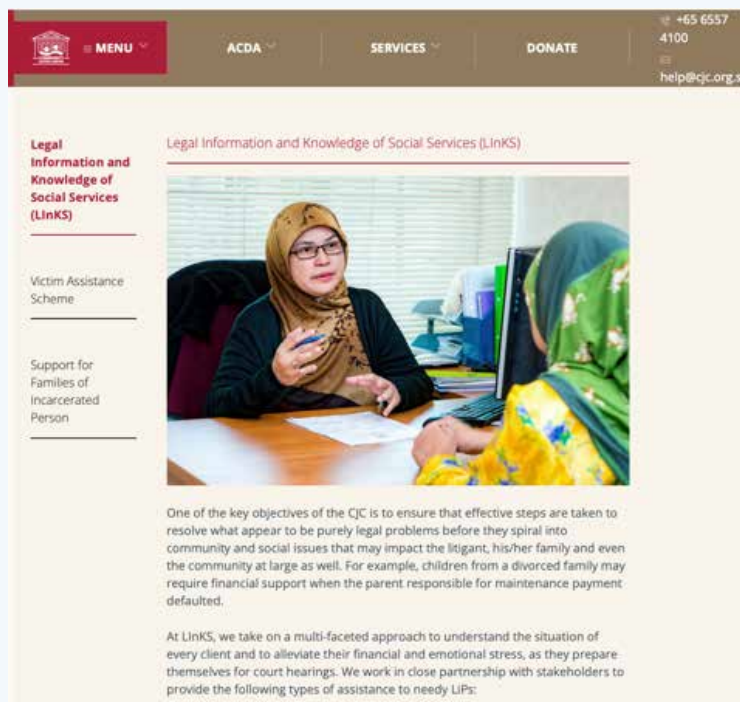
ควรดำเนินการอย่างไร

- 5.1 ควรทำบันทึกความเข้าใจหรือข้อตกลงระหว่างศาลกับภาคประชาสังคม/องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินความร่วมมือร่วมกันในการให้บริการและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (มาตรา 14.10 (b)(c)).
- 5.2 ควรมีระเบียบระหว่างหน่วยงานสำหรับบริการ ‘รอบด้าน’ หรือ ‘ครบวงจร’ สำหรับผู้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา การแพทย์ ที่อยู่อาศัย การศึกษาและการฝึกอบรม เอกสารทางกฎหมาย และโครงการคุ้มครองทางสังคมที่กว้างขึ้น (มาตรา 14.10 (b)(c)).

ตัวอย่าง:

ศาลเชื่อมโยงกับองค์กรพัฒนาเอกชน - ในประเทศสิงคโปร์ ศาลของรัฐมีความเชื่อมโยงกับองค์กรพัฒนาเอกชนชื่อ Legal information of Social Services (LinKS) เพื่อให้คำปรึกษา การส่งต่อ และให้คำแนะนำในการสนับสนุนผู้หญิง เด็ก และครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่าง ๆ การตั้งเพจบนเว็บไซต์ของศาลที่มีลิงก์ไปยังองค์กรพัฒนาเอกชนสามารถช่วยเหลือผู้เสียหายและพยานในการเข้าถึงบริการที่ศาลไม่สามารถให้บริการได้ เช่น การให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือทางการเงินและทางกฎหมาย บันทึกความเข้าใจสามารถกำหนดกฎเกณฑ์การให้การสนับสนุนที่องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถจัดทำให้ พร้อมทั้งกำหนดวิธีที่ทั้งสองฝ่ายจะสามารถทำงานร่วมกัน⁴²

42 <https://www.cjc.org.sg/services/social-support/legal-information-and-knowledge-of-social-services-links/>

ความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชน - ในประเทศสิงคโปร์ ศาลของรัฐที่เกี่ยวข้องกับองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคมได้จัดทำ ‘ชุดเครื่องมือสำหรับพยาน’ เพื่อช่วยพยานในการเตรียมความพร้อมสำหรับการพิจารณาคดี⁴³

เอกสารที่จัดทำเป็นพิเศษสำหรับพยานและผู้เสียหายที่เป็นเด็ก - แนวทางความยุติธรรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในคดีอาญา (ฉบับที่เป็นมิตรกับเด็ก) ของสหประชาชาติ⁴⁴ อธิบายด้วยภาษาที่เรียบง่ายและเหมาะสมกับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติและวิธีที่ผู้คนควรปฏิบัติในสถานการณ์บางอย่างเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กที่ได้รับอันตรายจากอาชญากรรมและเด็กที่เห็นผู้อื่นได้รับอันตรายจะได้รับการคุ้มครองและการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมเมื่อพวกเขาให้การในศาล เอกสารนี้ยังช่วยปกป้องเด็ก ๆ เมื่อพวกเขาต้องพูดคุยกับตำรวจ ทนายความ นักสังคมสงเคราะห์ และใครก็ตามที่พวกเขาต้องพบทั้งก่อนและหลังการขึ้นศาล

การสนับสนุนผู้เสียหาย - ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มีการจัดตั้ง Victims & Witnesses of Crime Court Support (VWCCS) ขึ้นเพื่อแจ้งข้อมูลและสนับสนุนผู้เสียหายและพยานในคดีอาญาขณะให้การในศาลของรัฐนิวเซาท์เวลส์ องค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนี้ดำเนินการโดยอาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมทั้งหมด มีการทำงานร่วมกับทั้งบุคคลและหน่วยงาน (รวมถึงศาล) และการบริการทั้งหมดนั้นไม่มีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด องค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนี้สามารถเข้าถึงผู้เสียหายของอาชญากรรมผ่านทาง Facebook โดยการส่งต่อโดยตรงจากพนักงานอัยการและศาล⁴⁵

43 <https://law1.nus.edu.sg/cpbclce/pdfs/legaltoolkitforwitnesses2020.pdf>

44 https://www.unodc.org/pdf/criminal_justice/Guidelines_E.pdf

45 <https://www.vwccs.org.au>

INDICATOR

6

Medical &
forensic services

ตัวบ่งชี้ที่ 6: ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ทางการแพทย์และนิติวิทยาศาสตร์สำหรับ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ภาพรวม

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากต้องการการรักษาพยาบาล พวกเขาอาจมีอาการบาดเจ็บทางร่างกายหรือมีความเสี่ยงต่อโรค พวกเขาอาจถูกบังคับให้ใช้ยาเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมหรือมีการเสพยาเพื่อช่วยให้พวกเขารับมือกับสถานการณ์ที่พวกเขาเผชิญอยู่ ผู้เสียหายบางรายอาจมีปัญหาสุขภาพจิตที่เกี่ยวข้องกับความบอบช้ำทางจิตใจอันเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์ บางคนอาจมีปัญหาสุขภาพทางเพศอันเนื่องมาจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและรุนแรง รวมถึงความเสี่ยงที่จะติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ

การตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้นและการหารือต่าง ๆ ควรดำเนินการร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่เหมาะสม ซึ่งสามารถจัดหาผู้ช่วยเหลือและล่าม (หากจำเป็น) ให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การตรวจสอบสุขภาพเหล่านี้ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการระบุอาการบาดเจ็บทั้งหมด มีการรวบรวมหลักฐานที่เหมาะสม และมีการวางแผนการรักษา รวมถึงการให้คำปรึกษาหลังการตรวจ ทั้งนี้ หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ควรถูกรวบรวมเฉพาะในกรณีที่จะเป็นประโยชน์กับคดีและได้รับความยินยอมจากผู้เสียหาย

สำหรับศาลและผู้พิพากษา สิ่งสำคัญคือพวกเขาจะต้องเข้าใจความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ผู้พิพากษาควรมีความเข้าใจในแนวทางขององค์การอนามัยโลกในการรวบรวมหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม รวมถึงคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะเหมาะสม ผู้พิพากษา ตำรวจ และพนักงานอัยการควรได้รับการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์และนิติวิทยาศาสตร์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเกี่ยวกับข้อกำหนดและข้อจำกัดของพยานหลักฐานประเภทนี้⁴⁶

หลักการ

ควรดำเนินการอย่างไร

- 6.1 พนักงานอัยการและผู้พิพากษาควรได้รับการฝึกอบรมเฉพาะเกี่ยวกับข้อดีและข้อด้อยของหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศและร่างกาย (อนุสัญญา ATIP มาตรา 16.1 และ 16.6)
- 6.2 มีระเบียบปฏิบัติระดับชาติสำหรับการตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีล่วงละเมิดทางเพศซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก
- 6.3 มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเป็นทางการประจำปีระหว่างสถาบันต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในระดับภูมิภาคและสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เฉพาะทางในภูมิภาคอาเซียน เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญระดับภูมิภาคและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 12 (g))

46 ดูแนวปฏิบัติสำหรับการดูแลทางการแพทย์และกฎหมายสำหรับผู้ตกเป็นผู้เสียหายจากความรุนแรงทางเพศขององค์การอนามัยโลกได้ที่: www.who.int/violence_injury_prevention/publications/violence/med_leg_guidelines/en/

ตัวอย่าง:

ASEAN ACT จัดให้มีการสัมมนาออนไลน์เพื่อแนะนำผู้พิพากษาและพนักงานอัยการถึงข้อกำหนดและข้อจำกัดของนิติเวชศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร. เดวิด เวลส์ จากสถาบันนิติเวชศาสตร์แห่งรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ได้นำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการดูแลและบริการที่จำเป็นในด้านนี้⁴⁷

ในประเทศฟิลิปปินส์ หน่วยงานชื่อ Governance in Justice (GOJUST) ได้จัดทำคู่มือนิติวิทยาศาสตร์สำหรับสถานที่เกิดเหตุทั่วไป⁴⁸ และจัดการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์สำหรับผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และทนายความ ซึ่งได้ให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

47 <https://www.youtube.com/watch?v=506AhUYtr7g>

48 ดาวน์โหลดคู่มือนิติวิทยาศาสตร์ได้จาก: <https://www.scribd.com/document/431951965/Forensics-Manual>

INDICATOR

7

Special provisions
for children

ตัวบ่งชี้ที่ 7: ตัวบ่งชี้พิเศษที่เกี่ยวข้องกับเด็กโดยเฉพาะ ในฐานะผู้เสียหายหรือพยานในคดีค้ำมนุษย์

ภาพรวม

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก⁴⁹ อันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และจิตสังคมที่เด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับ และความเปราะบางที่เพิ่มขึ้นในการแสวงหาประโยชน์ทำให้จำเป็นต้องแยกดูแลเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ออกจากผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่ในแง่ของกฎหมาย นโยบาย โครงการและการแทรกแซง และผลประโยชน์สูงสุดของเด็กจะต้องนำมาพิจารณาเป็นลำดับแรกในการดำเนินการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์

เด็กที่ทำผิดกฎหมายมีแนวโน้มที่จะประสบกับความรุนแรงหรือความทุกข์ยากมากกว่าเด็กคนอื่น ๆ จากการศึกษาพบว่าเด็กในกระบวนการยุติธรรมตกเป็นผู้เสียหายของความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ซึ่งกระทำโดยผู้มีบทบาทต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม (รวมถึงตำรวจและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์) ตลอดจนผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใหญ่ในสถานกักกัน ความบอบช้ำที่ได้รับสามารถส่งผลร้ายอย่างถาวรต่อเด็ก รวมถึงพัฒนาการคุณค่าในตนเอง และอนาคตของพวกเขา

เด็กและพยานที่เป็นเด็กที่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอาจมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการขึ้นศาลและกลัวว่าจะต้องเผชิญหน้ากับจำเลยหรือถูกจำเลยทำร้าย รู้สึกอับอายจากการร้องไห้หรือการไม่สามารถตอบคำถามได้ พวกเขา มักจะตกเป็นผู้เสียหายซ้ำและถูกทำร้ายซ้ำโดยผู้ที่มีบทบาทในกระบวนการยุติธรรมซึ่งไม่มีความสามารถเพียงพอในการจัดการสถานการณ์และขั้นตอนอย่างเหมาะสม

การบริการและการปฏิบัติด้านความยุติธรรมที่ละเอียดอ่อนต่อเด็กมีประโยชน์อย่างยิ่งในการปกป้องเด็กในสถานการณ์ที่เปราะบาง ช่วยให้พวกเขาเข้าใจและจัดการอารมณ์ ป้องกัน (และ/หรือตอบสนองต่อ) ความขัดแย้งและความรุนแรง และให้พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออกและให้การรับฟังเมื่อมีการจัดการกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาทั้งในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน

แนวปฏิบัติ นโยบาย การรณรงค์สร้างความตระหนัก และกลไกการป้องกันอื่น ๆ ภายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จำเป็นต้องกำหนดขึ้นเพื่อป้องกัน ตรวจสอบ ระบุ รายงาน และปฏิบัติต่อคดีการใช้ความรุนแรงต่อเด็กอย่างปลอดภัย

49 มาตราที่ 2(d) อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP)

เด็กมีความเสี่ยงและต้องการการคุ้มครอง ความช่วยเหลือ และการสนับสนุนพิเศษที่เหมาะสมกับอายุ ระดับวุฒิภาวะ รวมถึงความต้องการเฉพาะในการป้องกันความยากลำบากและความบอบช้ำที่อาจเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วม ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับความช่วยเหลือและการคุ้มครอง ที่เหมาะสม และควรคำนึงถึงสิทธิและความต้องการพิเศษของพวกเขาอย่างเต็มที่

ศาลต้องใช้วิธีการที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางซึ่งมีความละเอียดอ่อนต่ออายุของเด็ก⁵⁰ ความต้องการ ความเข้าใจ เพศ รสนิยมทางเพศ ภูมิหลังด้านชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ศาสนา ภาษาและสังคม วรรณะ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และการย้ายถิ่นฐานหรือสถานะผู้ลี้ภัย ตลอดจนความต้องการพิเศษของเด็ก รวมทั้งสุขภาพ ความสามารถ และ ศักยภาพ ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญควรได้รับการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างดังกล่าว⁵¹

ผู้เสียหายที่เป็นเด็กควรได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา สถานะของคดี และมีสิทธิ แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีในทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่อพวกเขา ศาลควรมินิที่เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงออกและ เคารพการตัดสินใจของพวกเขาในการที่จะเข้าร่วมหรือไม่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

นอกจากตัวบ่งชี้ที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2 และ 4 แล้ว ศาลควรให้ความคุ้มครองที่จำเป็นแก่ผู้เสียหายที่เป็นเด็กโดยอนุญาต ให้เด็กให้การเป็นพยานผ่านโทรทัศน์วงจรปิดหรือผ่านคนกลาง (หากมีและเป็นไปได้) ทำให้ห้องพิจารณาคดีและ ชั้นตอนต่าง ๆ ไม่น่ากลัว และให้คำแนะนำแก่พนักงานอัยการและทนายฝ่ายจำเลยเพื่อให้มั่นใจว่าการซักถามคำนึงถึง อายุและความต้องการพิเศษของเด็กเพื่อไม่ให้เสี่ยงต่อการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ⁵²

หลักการ

ควรดำเนินการอย่างไร

- 7.1 ศาลควรจัดให้มีการป้องกันเพื่อคุ้มครองแก่พยาน ผู้เสียหาย และจำเลยที่เป็นเด็ก โดย
 - ก จัดให้มีมาตรการเพื่อลดความล่าช้าในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 16.3)
 - ข การปกป้องความเป็นส่วนตัวของเด็กโดยห้ามไม่ให้มีการระบุตัวตนของผู้เสียหาย/พยานหรือจำเลย ที่เป็นเด็ก (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5; 14.6 และ 16.7)
 - ค แจ้งให้เด็กทราบถึงบทบาทและขอบเขต เวลา และความคืบหน้าของการพิจารณาคดี (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.9; 14.10 (b) และ 14.12)
 - ง พัฒนาและดำเนินแผนการเพื่อเตรียมพยานที่เป็นเด็กให้คุ้นเคยกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ก่อนให้ปากคำ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.9)

50 อายุไม่ควรเป็นข้อจำกัดต่อสิทธิของเด็กในการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมอย่างเต็มที่ เด็กทุกคนควรได้รับการปฏิบัติในฐานะพยานที่มี ความสามารถ อยู่ภายใต้การตรวจสอบ และคำให้การของพวกเขาไม่ควรถือว่าไม่ถูกต้องหรือไม่น่าเชื่อถือด้วยเหตุผลของอายุของเด็ก เพียงอย่างเดียว トラバโตที่อายุและวุฒิภาวะของพวกเขาสามารถให้คำให้การที่เข้าใจได้และน่าเชื่อถือ โดยมีหรือไม่มีเครื่องช่วยการสื่อสาร และความช่วยเหลืออื่น ๆ

51 แนวปฏิบัติของสหประชาชาติด้วยผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็ก ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ Model Guidelines for the Effective Prosecution of Crimes against Children (International Institute of Prosecutors) ที่ www.iap.nl.com และ International Bureau for Children's Rights ที่ www.ibcr.org

52 Handbook on Justice for Victims UNODCCP

- จ การให้ข้อมูลที่ละเอียดอ่อนและเหมาะสมกับวัยแก่เด็กเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดี บทบาทของพวกเขาในคดี ความคาดหวังของศาลที่มีต่อพวกเขา และพยายามจัดการกับข้อกังวลใด ๆ ที่พวกเขาอาจมีตลอดกระบวนการพิจารณาคดีอาญา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.9; 14.10 (b) และ 14.12)
- ฉ อนุญาตให้เปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้าของผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กในฐานะหลักฐานอย่างเป็นทางการชั้นหนึ่ง (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5 และ 14.6)
- ช อนุญาตให้ (มาตรฐานขั้นต่ำ) จัดให้มีฉากกันเพื่อความเป็นส่วนตัวระหว่างผู้เสียหาย/พยานที่เป็นเด็กและผู้ต้องหาระหว่างการพิจารณาคดี (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5 และ 14.6)
- ซ อนุญาตให้ผู้เสียหาย/พยานที่เป็นเด็กให้การเป็นพยานทางโทรศัพท์ส่วนตัวหากเด็กต้องเข้ารับพิจารณาเพื่อถามคำถาม (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5 และ 14.6)
- ฌ ทำให้ห้องพิจารณาคดีและขั้นตอนปฏิบัติไม่น่ากลัวสำหรับพยานที่เป็นเด็ก (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)
- ฎ ปิดห้องพิจารณาคดีต่อสาธารณะ เมื่อมีคดีเกี่ยวข้องกับเด็ก ผู้เสียหาย/พยาน หรือจำเลยที่เป็นเด็ก (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.5; 14.6 และ 16.7)
- ฏ ใช้คนกลางในการซักถามผู้เสียหายที่เป็นเด็ก (เช่น นักสังคมสงเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็ก ทนายความ/ตัวแทนของผู้เสียหาย) ในการพิจารณาคดีและเพื่อช่วยเหลือในการสัมภาษณ์กับตำรวจและพนักงานอัยการ⁵³ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)
- ฎ ให้คำแนะนำแก่พนักงานอัยการและทนายฝ่ายจำเลยเพื่อให้แน่ใจว่าการไต่สวนคำนึงถึงอายุของเด็กและความต้องการพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)
- ฐ ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ‘ผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก’ ได้รับการพิจารณาเป็นลำดับสูงสุดตลอดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)

7.2 ได้แต่งตั้ง “ผู้อนุบาล” คอยดูแลเด็กตลอดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b))

7.3 ศาลได้ดำเนินการและจัดการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและผู้พิพากษาที่ทำงานกับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในคดีค้ามนุษย์⁵⁴ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 12 (f) และ (g) และ 16.1)

53 สิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจำเลยไม่ได้มีตัวแทนทางกฎหมาย ควรทำทุกวิถีทางเพื่อป้องกันไม่ให้จำเลยซักถามผู้เสียหาย/พยานที่เป็นเด็กโดยตรงว่าพวกเขากำลังดำเนินการแก้ต่างด้วยตนเองหรือไม่

54 ดูตัวอย่างกลุ่มบังคับใช้กฎหมายยุโรปของหลักสูตรฝึกอบรม 10 ครั้งของ ECPAT เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้ที่ www.ecpat.net/eng/pdf/Trafficking_Report.pdf

ตัวอย่าง:

ข้อมูลสำหรับผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็ก - ในประเทศไทย ศาลไทยได้จัดทำวิดีโอสำหรับ Facebook พร้อมกับแผ่นพับที่ช่วยอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็ก วิดีโอดังกล่าวพูดถึงกระบวนการพิจารณาคดีและอธิบายสิทธิบางประการของเด็ก ได้แก่ สิทธิของเด็กในการมีทนายความ การให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองมาด้วย สิทธิในการมีล่าม และสิทธิในการได้รับการคุ้มครองและความเป็นส่วนตัว⁵⁵

สื่อสำหรับเด็กเล็กเกี่ยวกับการไปขึ้นศาล - ในประเทศสิงคโปร์และประเทศออสเตรเลีย ศาลได้จัดทำคู่มือสำหรับเด็กที่ต้องขึ้นศาล คู่มือเหล่านี้ (มีหลายภาษา) มีข้อมูลที่เหมาะสมกับวัยเกี่ยวกับสิ่งที่ศาลทำ สิ่งที่เด็กสามารถคาดหวังในการขึ้นศาล และสิ่งที่ศาลต้องการจากเด็ก คู่มือเหล่านี้ช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับการพิจารณาคดีและช่วยในการหาหลักฐานที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ประเทศสิงคโปร์ยังมีวิดีโอที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องขึ้นศาล ครอบครัวโดยมีชื่อว่า “วันของเอมีลีในศาลยุติธรรมครอบครัว” วิดีโอนี้ช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจเหตุการณ์ในศาลที่พวกเขาอาจพบในการพิจารณาคดีในศาลครอบครัว⁵⁶

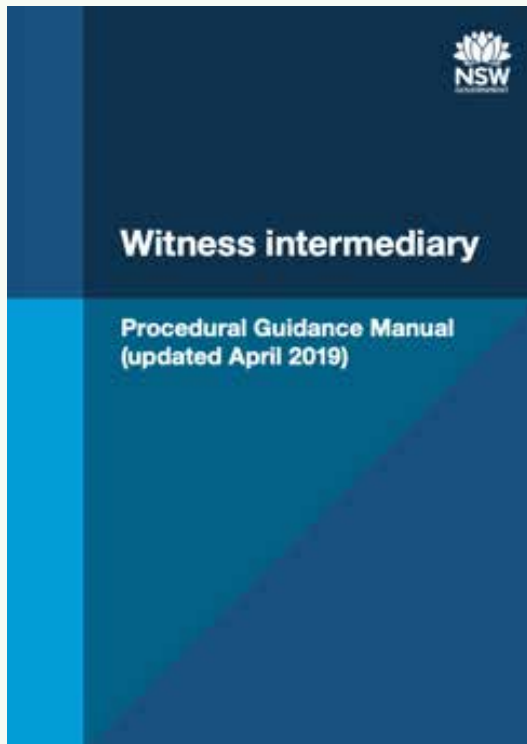
ศาลครอบครัวของออสเตรเลีย - ซีรีส์หนังสือ “ทำไมฉันถึงไปพบที่ปรึกษาครอบครัว”⁵⁷ ทำไว้สำหรับสองกลุ่มอายุ และมีหลายภาษาด้วยกัน หนังสือเหล่านี้ให้ข้อมูลแก่เด็กเกี่ยวกับกระบวนการของศาลครอบครัวและบทบาทของที่ปรึกษาครอบครัว (นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยาเด็ก) ในการพิจารณาคดี หนังสือเหล่านี้ช่วยจัดความวิตกกังวลและความกลัวที่เด็ก ๆ รู้สึกเมื่อรู้ว่าต้องไปขึ้นศาลและอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ยากลำบากต่าง ๆ

55 <https://www.facebook.com/watch/?v=872023606597713>

56 https://www.judiciary.gov.sg/docs/default-source/attending-court-docs/sara_goes_to_court_english.pdf

57 <https://www.fcfoa.gov.au/resources/publications/fl/why-family-consultant-5-8>

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในห้องพิจารณาคดี - ในประเทศออสเตรเลีย ศาลของรัฐในรัฐวิกตอเรียได้จัดให้มีศาลเฉพาะสำหรับเด็ก ศาลได้รับการออกแบบให้เป็นทางการน้อยลง ดังนั้นจึงไม่น่ากลัวสำหรับเด็ก และมีผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ศาลที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นพิเศษเพื่อพิจารณาคดีเหล่านี้

ตัวกลางสำหรับพยานที่เป็นเด็ก - นอกเหนือจากตัวอย่างการใช้ตัวกลางที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ ยังมี “ผู้ต่อสู้เพื่อเด็ก” หรือคนกลางที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเรื่องเด็ก (โดยเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศต่อเด็ก) ที่อำนวยความสะดวกในการสื่อสารกับพยานที่เป็นเด็กผ่านกระบวนการพิจารณาคดีและทำให้มีการใช้หลักฐานที่บันทึกไว้ล่วงหน้ามากขึ้นในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา เป้าหมายของตัวกลางคือเพื่อลดความบอบซ้ำของพยานที่เป็นเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในขณะเดียวกันก็รักษาสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม ภาพนี้คือแนวทางและคู่มือการพิจารณาคดีซึ่งจัดทำโดยรัฐบาลรัฐนิวเซาท์เวลส์ในประเทศออสเตรเลียเพื่อให้แน่ใจว่าผลประโยชน์สูงสุดของเด็กจะได้รับการคุ้มครองและเพื่อชี้แจงข้อจำกัดต่าง ๆ ของบทบาทตัวกลาง

การสื่อสารกับเด็กในศาล - วิทยาลัยกฎหมายและวิทยาลัยสังคมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยคอลเลจ คอร์ค ประเทศไอร์แลนด์ จัดทำแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ต้องพูดคุยและถามคำถามกับเด็กในศาล เอกสารนี้แสดงตัวอย่างวิธีการถามและวิธีไม่ควรใช้ในการถามคำถามกับเด็กในศาล⁵⁸

58 *Communicating with Children in Court - a useful guide in child protection cases. Created by Dr Kenneth Burns, Dr Conor O'Mahony, Carly McAuley (Triangle), Dr Fiachra O'Suilleabhain and Dr Elaine O'Callaghan, School of Law and School of Applied Social Studies, University College Cork, Ireland, and Triangle. Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship (REC) Programme of the European Union. <https://www.ucc.ie/en/media/research/ideachildrights/Communicatingwithchildrenincourt.pdf>*

3. Participate TALKING TO AND ASKING QUESTIONS OF CHILDREN IN A COURT SETTING

In this section, we provide example of questioning approaches. **Text in pink indicate how NOT to ask questions** and **text in blue are examples of child-friendly questions**. No two children are the same in terms of their communication style and ability. You will need to be flexible and adapt your approach to meet the needs of each individual.

Plan questions in advance. Simplify language as much as possible and follow a logical, chronological order. Help the child to understand when a topic is changing.
We've finished talking about what happened in your classroom. Now I'm going to ask you about what happened in the playground.

Children are used to adults knowing the answers to the questions they ask. Children need to be told, and reminded, in the court environment that this is not the case.
I don't know because I wasn't there.

Ask open questions whenever possible. If you need to ask specific closed questions or forced choice questions to clarify details, return to open questions as soon as possible. If forced choice questions are used, always offer a third option.

*Were you there with Mummy?
Tell me all about what happened?
Was it black or red?
Was it black, red or something else?*

If yes/no questions must be used, try to avoid asking them in series. If this is the only option, reverse some questions to ensure a mix of yes and no answers. This will increase the accuracy of a child's responses.
*(Q) Do you and Lucy live with Mummy? (A) Yes.
(Q) Do you and Lucy live with Daddy? (A) No.
(Q) Did you and Lucy ever live with Daddy? (A) Yes.*

At school and at home, children are used to being encouraged to guess if they do not know the answer to a question. Children need to be taught that there is a different rule for interviews with professionals and at court.
*When we do talking in this room we don't do guessing.
If you don't know the answer, we need you to say 'I don't know'.*

Children need questions to be asked in a way that makes it clear that an answer is required. Instead of making a statement or comment, phrase the question as a question.
*You were worried about your Mum finding out.
Were you worried about your Mum finding out?*

Tagged questions (where a statement is made and a short question is added inviting a child to agree) should always be avoided.

*Uncle David didn't really touch you, did he?
You said Uncle David touched you. Uncle David said he didn't touch you. Did Uncle David really touch you?*

Children will often take questions literally. They are often unable to imagine why a question is being asked.
*(Q) Are you in school at the moment? (A) No, I'm at the court, talking to you. Do you go to school?
(Q) Can you tell me what happened at School? (A) Yes. Tell me what happened at School when X happened.*

Be specific. Children are less likely to be able to generalise questions, especially when they do not understand why a question is being asked. When planning questions, think about whether they could be misinterpreted.

*(Q) Were you wearing your clothes at the time? (A) No. (may mean they were wearing their school uniform or pyjamas). What were you wearing?
Young children may associate the word 'touch' only to hands or fingers.
(Q) Did Harry touch you? (A) No.
Did any part of Harry's body touch your body?*

Children are unlikely to be able to determine the motives of others. Such questions should be avoided if possible as they may produce unreliable answers. Young children particularly, find it difficult to answer questions starting with "Why".
(Q) Why did Dennis take you to the park? (A) I don't know. What made Dennis take you to the park that day?

Children may find it difficult to answer questions about when something happened. Some children will say "Yesterday" or "Last week" for anything that happened in the past.
*Was it a school day? Was it before or after dinner?
Was it light or dark or don't you know?*

การถามค้ำน - เมื่อมีการถามค้ำนพยานที่เป็นเด็ก การถามค้ำนดังกล่าวควรทำโดยใช้โทรศัพท์สนวงจรปิดแทนที่จะทำการถามค้ำนในห้องพิจารณาคดี การให้การในลักษณะนี้ทำให้พยานที่เป็นเด็กสามารถอยู่อีกห้องหนึ่งได้ โดยแยกจากจำเลย และได้รับการปกป้องจากความน่ากลัวและมากพิธีการของห้องพิจารณาคดี ในประเทศเวียดนาม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กจะต้องถูก “แยกออกจากจำเลย” ผู้เสียหายจะเข้าร่วมการพิจารณาคดีจากห้องแยกต่างหากซึ่งกระบวนการของศาลถูกส่งผ่านระบบโทรศัพท์สนวงจรปิดออนไลน์ ตัวแทนทางกฎหมายของเด็ก ผู้ปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กจะต้องอยู่ในห้องดังกล่าว

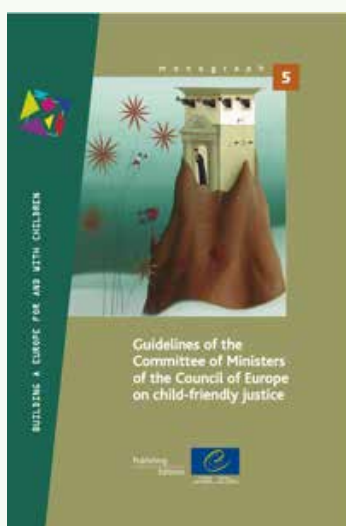
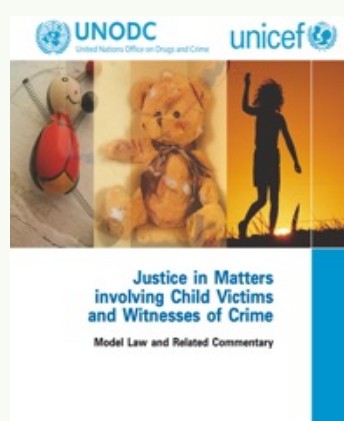
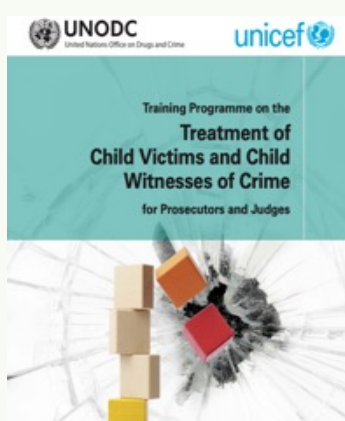
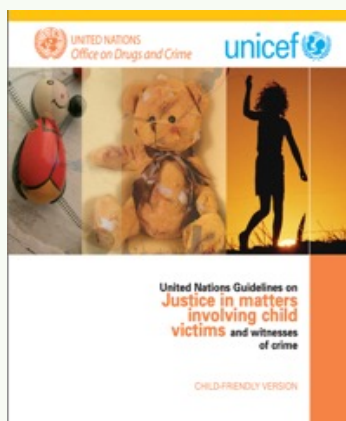
ในศาลเด็กแห่งรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย เด็กสามารถให้ปากคำผ่านโทรศัพท์สนวงจรปิด ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากผู้สนับสนุนที่เด็กเป็นคนเลือก ทั้งนี้ กล้องจะอยู่ในตำแหน่งที่พยานที่เป็นเด็กไม่สามารถเห็นผู้ต้องหาได้ แต่ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และจำเลยจะสามารถเห็นตัวเด็กได้⁵⁹

59 See also the ASEAN ACT Webinar on Alternative Modes of Victim Testimony at <https://aseanactpartnershiphub.com/event/evidence-presentation>

การสร้างห้องพิจารณาคดีที่เป็นมิตรต่อเด็ก – ในประเทศเวียดนาม หัวหน้าผู้พิพากษาของศาลประชาชนสูงสุดได้ออกหนังสือเวียนฉบับที่ 01 และ 02/2017/TT-TANDTC ซึ่งกำหนดให้ห้องพิจารณาคดีที่ใช้สำหรับการพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องจัดในลักษณะที่เป็นมิตรต่อเด็ก เพื่อรับรองผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก รวมทั้งให้ผู้พิพากษาสวมเครื่องแบบของฝ่ายปกครองของศาลประชาชนแทนชุดคลุมของฝ่ายตุลาการ นอกจากนี้ศาลยังได้กำหนดให้คดีของเด็กที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรง หรือการค้ามนุษย์ จะต้องดำเนินการพิจารณาคดีแบบปิด

แนวทางเฉพาะ การฝึกอบรม และกฎหมายต้นแบบสำหรับกรณีที่เกี่ยวข้องกับเด็ก – สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ร่วมกับ UNICEF จัดทำแนวทาง การฝึกอบรม⁶⁰ และตัวอย่างกฎหมายจำนวนมากเพื่อช่วยเหลือตำรวจ พนักงานอัยการ และผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับความยุติธรรมที่เป็นมิตรต่อเด็ก – สภาสหภาพยุโรปได้นำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความยุติธรรมที่เป็นมิตรต่อเด็กมาใช้โดยเฉพาะเพื่อให้แน่ใจว่า (1) เด็กสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาคดี (2) ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาหลักในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อตัวเด็ก (3) เด็กได้รับการปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่ ละเอียดอ่อน เป็นธรรม และให้ความเคารพ (4) พวกเขาได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ และ (5) หลักนิติธรรมจะใช้กับเด็กอย่างเท่าเทียมกันกับผู้ใหญ่⁶¹

60 https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Training_Programme_on_the_Treatment_of_Child_Victims_and_Child_Witnesses_of_Crime_-_Prosecutors_and_Judges.pdf

61 See <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900016804b2cf3>

INDICATOR

8

Special provisions for people living with a disability

ตัวบ่งชี้ที่ 8: บทบัญญัติพิเศษสำหรับผู้ทุพพลภาพ

ภาพรวม

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจมีภาวะทุพพลภาพจากการทารุณกรรมด้วยน้ำมือของผู้ค้ามนุษย์ และผู้ทุพพลภาพอาจตกเป็นเป้าหมายของผู้ค้ามนุษย์โดยเฉพาะเนื่องจากพวกเขามีความเปราะบาง ผู้ทุพพลภาพ (People living with disability: PLWD) มักเผชิญกับอุปสรรคทางกายภาพ การสื่อสาร และทัศนคติเมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เช่น ความทุพพลภาพของบุคคลอาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญามองข้ามพวกเขาในฐานะพยานที่น่าเชื่อถือ ผู้ที่มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหวอาจเผชิญกับอุปสรรคทางกายภาพในการเข้าถึงหน่วยงานด้านความยุติธรรมทางอาญา และการบริการ

สนับสนุนที่ระบุเป้าหมายอาจไม่พร้อมสำหรับผู้เสียหายที่เป็นผู้ทุพพลภาพเสมอไป ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องคัดแยกผู้ทุพพลภาพไว้ล่วงหน้าและจัดทำข้อกำหนดเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างเต็มที่และถูกรวมอยู่ในกระบวนการตัดสินใจและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

นอกจากนี้ ผู้อื่นอาจมองไม่เห็นความทุพพลภาพเสมอไป ดังนั้นศาลจะต้องดำเนินการอย่างแข็งขันในการคัดแยกผู้เสียหาย/พยานและจำเลยที่มีความทุพพลภาพ เพื่อให้สามารถจัดหาที่พักที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและเข้าถึงสิทธิของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการ

ควรดำเนินการอย่างไร

ผู้พิพากษาและผู้บริหารศาลควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริการที่มอบให้แก่ผู้เสียหายที่เป็นผู้ทุพพลภาพ นั้นยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับความต้องการส่วนบุคคลของพวกเขา โดยทำให้แน่ใจว่า

- 8.1 จัดให้มีที่พักที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ทุพพลภาพสามารถเข้าถึงศาลและมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาอย่างมีประสิทธิภาพโดย
 - ก สร้างความมั่นใจว่าผู้เสียหายที่เป็นผู้ทุพพลภาพสามารถเข้าถึงศาลและห้องพิจารณาคดีได้ (เช่น ในกรณีที่มีผู้ทุพพลภาพนั่งรถเข็น ให้พิจารณาดำเนินการพิจารณาคดีที่ชั้นล่าง ใช้ระบบสื่อสารทางไกลหรือใช้พยานหลักฐานทางวิดีโอ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีพื้นที่ว่างเพียงพอสำหรับผู้เสียหายที่จะเคลื่อนไหวในและรอบ ๆ ห้องพิจารณาคดี รถเข็นของพวกเขาจะพอดีกับคอกพยานหรือไม่) (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)
 - ข จัดตั้งขีดขวางทั้งหมดในศาล/ห้องพิจารณาคดีที่อาจกีดขวางพยานที่มีความบกพร่องด้านการมองเห็นหรือการเคลื่อนไหว (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12)
 - ค จัดให้มีป้ายที่ศาลซึ่งใช้สัญลักษณ์สากลของความสามารถในการเข้าถึง (Universal Symbols of Accessibility) เพื่อสั่งการ ส่งเสริม และเผยแพร่คุณลักษณะการช่วยการเข้าถึงของสถานที่ โครงการและบริการในศาลสำหรับผู้ทุพพลภาพ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) และ 14.12)
 - ง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับคดีคำมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เข้าถึงได้ เช่น อักษรเบรลล์ วิดีโอที่มีเสียงบรรยายเนื้อหาพร้อมคำอธิบายภาพและคำบรรยาย สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นไปตามแนวทางการช่วยสำหรับการเข้าถึง (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) และ 14.12)
 - จ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีล่ามภาษามือที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม⁶² เพื่อให้ผู้ทุพพลภาพสามารถเข้าร่วมการพิจารณาคดีได้อย่างเต็มที่ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) และ 14.12)
 - ฉ ใช้คนกลางเพื่อสอบถามผู้เสียหายที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญาในศาลและช่วยเหลือตำรวจและพนักงานอัยการในการสัมภาษณ์⁶³ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) และ 14.12)
- 8.2 ศาลรวบรวมข้อมูลที่แยกตามความทุพพลภาพโดยใช้คำถามสั้น ๆ ของ Washington Group (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10 และ 14.12)
- 8.3 ศาลได้สร้างความร่วมมือกับองค์กรผู้ให้บริการผู้ทุพพลภาพ (Disability Service Provider Organisations: DPO) เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการของผู้เสียหาย/พยาน/จำเลยที่เป็นผู้ทุพพลภาพมากขึ้น (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10)
- 8.4 ศาลได้มีการดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพสำหรับผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่ศาล เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้ทุพพลภาพ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.12 และ 16.12)

62 ล่ามควรเป็นบุคคลคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เป็นกลาง และเป็นที่ยอมรับของศาลและผู้เสียหาย ดู 'เกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน' ที่จัดทำโดยศาลแห่งสหราชอาณาจักร ซึ่งให้คำแนะนำแก่ผู้พิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารผ่านล่าม <https://www.judiciary.uk/wp-content/uploads/2021/12/Equal-Treatment-Bench-Book-December-2021-interim-update.pdf>

63 สิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจำเลยไม่มีตัวแทนทางกฎหมาย ควรใช้ความพยายามทั้งหมดเพื่อป้องกันไม่ให้จำเลยซักถามผู้เสียหายโดยตรงว่าจำเลยกำลังดำเนินการป้องกันตนเองหรือไม่

ตัวอย่าง:

สัญลักษณ์สากลของความสามารถในการเข้าถึง - มีการใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก เช่น ในศาล โรงพยาบาล สนามบิน และสถาบันของรัฐอื่น ๆ ตลอดจนบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Twitter และ Facebook และเว็บไซต์สตรีมมิงวิดีโอ

วิดีโอที่เข้าถึงได้ทางออนไลน์- กระทรวงยุติธรรมแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ได้สร้างวิดีโอสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาซึ่งต้องขึ้นศาล วิดีโอนี้ใช้นักแสดงที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและบุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น และอธิบายขั้นตอนการขึ้นศาลและสิ่งที่จำเป็นต่าง ๆ⁶⁴

ความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนและผู้ให้บริการเฉพาะทางในชุมชน - การเชื่อมโยงพยานกับการบริการสนับสนุนต่าง ๆ เช่น ผู้ให้การสนับสนุนผู้ทุพพลภาพที่ปรึกษา ฯลฯ ที่มีทักษะในการทำงานกับกลุ่มเปราะบางกลุ่มนี้ โดยการใช้ทนายความหรือการเชื่อมโยงบุคคลกับองค์กรพัฒนาเอกชน จะทำให้พยานได้รับการช่วยเหลือที่จำเป็นเพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างมีประสิทธิภาพ การบริการนี้สามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจทางเลือกที่มีอยู่ รับคำแนะนำทางกฎหมายและให้คำอธิบายและสนับสนุนพวกเขาผ่านกระบวนการยุติธรรม

เอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถเข้าถึงได้ - กรมยุติธรรมในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย จัดทำแผ่นพับสำหรับผู้เสียหายและพยานที่เป็นผู้ทุพพลภาพ แผ่นพับนี้แนะนำผู้ทุพพลภาพเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่ศาลมอบให้และขั้นตอนการขอความช่วยเหลือจากศาล แผ่นพับดังกล่าวยังต้องขอความยินยอมจากพยานเพื่อให้ศาลสามารถเชื่อมโยงพยานกับผู้ให้บริการภายนอกที่อาจช่วยเหลือได้ แผ่นพับดังกล่าวนี้มีอยู่ที่องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพและบนเว็บไซต์ของศาล⁶⁵

64 <https://www.youtube.com/watch?v=0WaTnsw3UWQ>

65 <https://www.justice.nsw.gov.au/diversityservices/Documents/Request4CourtTransFinalAccess.pdf>

สื่อสังคมออนไลน์และผู้ทุพพลภาพ – ศาลจำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ทุพพลภาพสามารถเข้าถึงเนื้อหาทั้งหมดได้ รวมถึงการโพสต์บนสื่อสังคมออนไลน์ Twitter ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการมองเห็นหรือสายตาเลื่อนรางสามารถเข้าถึงรูปภาพต่าง ๆ ได้⁶⁶

คำถามเกี่ยวกับสถิติความทุพพลภาพของ Washington Group⁶⁷ - จะช่วยให้ศาลเข้าใจความสามารถของผู้เสียหาย/พยานและจำเลยที่เป็นผู้ใหญ่ (ที่มีข้อจำกัดในการทำงานทางร่างกาย) และอุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อม (ทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม หรือกฎหมาย) ที่อาจจำกัดการมีส่วนร่วมของพวกเขา มีคำถามเฉพาะสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 5 ปี และสำหรับเด็กและเยาวชนอายุ 5-17 ปี⁶⁸

WG Short Set on Functioning Questions

Preamble to the WG-SS:

Interviewer read: "The next questions ask about difficulties you may have doing certain activities because of a HEALTH PROBLEM."

VISION

VIS_SS [Do/Does] [you/he/she] have difficulty seeing, even if wearing glasses? Would you say... [Read response categories]

1. No difficulty
2. Some difficulty
3. A lot of difficulty
4. Cannot do at all
7. Refused
9. Don't know

HEARING

HEAR_SS [Do/Does] [you/he/she] have difficulty hearing, even if using a hearing aid(s)? Would you say... [Read response categories]

1. No difficulty
2. Some difficulty
3. A lot of difficulty
4. Cannot do at all
7. Refused
9. Don't know

MOBILITY

MOB_SS [Do/Does] [you/he/she] have difficulty walking or climbing steps? Would you say... [Read response categories]

1. No difficulty
2. Some difficulty
3. A lot of difficulty
4. Cannot do at all
7. Refused
9. Don't know

66 <https://help.twitter.com/en/using-twitter/picture-descriptions>

67 คำถามของ Washington Group มีอยู่หลายภาษา สามารถดูได้ที่: <https://www.washingtongroup-disability.com/resources/translations-of-wg-question-sets/>

68 สำหรับเด็กอายุ 5-17 ปี ดูได้ที่: https://www.washingtongroup-disability.com/fileadmin/uploads/wg/Documents/Washington_Group_Questionnaire_5_-_WG-UNICEF_Child_Functioning_Module_ages_5-17_.pdf และภาษาอื่น ๆ ดูได้ที่: <https://data.unicef.org/resources/module-child-functioning/>

การเสริมสร้างศักยภาพสำหรับเจ้าหน้าที่ศาล – ขั้นตอนแรกในการทำให้ศาลมีความครอบคลุมถึงความทุพพลภาพมากขึ้นคือการทำให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ศาลสามารถคัดแยกผู้ทุพพลภาพได้และรู้วิธีค้นหาความช่วยเหลือที่พวกเขาอาจต้องการ ในตารางด้านล่าง ซึ่งจัดทำโดย New Zealand Pacific Judicial Strengthening Initiative (PJSI) เป็นปัจจัยบางประการที่เจ้าหน้าที่ศาลควรพิจารณาเพื่อให้ศาลมีความครอบคลุมถึงความทุพพลภาพมากขึ้น

PJSI: Human Rights Toolkit

8.3.6 Physical and Sensory
Physical barriers may prevent persons with physical disabilities from accessing the courthouse or moving to or inside the courtrooms themselves. Sensory barriers may prevent people with vision or hearing impairments from being able to understand, follow and fully participate in proceedings.

8.4 Creating Disability-Inclusive Courts
The first step to making courts more disability-inclusive is to ensure that court staffs are able to identify people with disabilities and know how to find out what assistance they may need. In the table below are some of the factors to consider as you develop your plan to make your court more disability-inclusive.

8.4.1 Ability of persons with disabilities to enter and move within courts and navigate proceedings	
Disability Type	Factors to Consider
Mobility impairments	<ul style="list-style-type: none"> Is the court room on the ground floor or accessible by a lift? If the courtroom is on the ground floor – are there still any steps to enter the court room, or a ramp? Is the court door wide enough to accommodate wheelchairs? Is there space for wheelchair users to move around the courtroom? Where will a person in a wheelchair sit in the courtroom when they are giving evidence? Are court hallways wide and clear of furniture or debris? Is there a wheelchair accessible toilet available?
Visual impairments	<ul style="list-style-type: none"> Do all court staff know that a guide dog may enter the courtroom? Will court staff assist with directions and/or walk with the client to the courtroom? Do elevators have braille buttons or a sound system to announce the floors? For reading documents, can the document be emailed to the client as one that can be "read" by someone with a visual impairment, using appropriate software?
Any kind of disability	<ul style="list-style-type: none"> Is courtroom signage clear? Are staffs available and trained to help users to navigate their way around the court?
8.4.2 Ability of persons with disabilities to prepare for, and participate in proceedings	
Any kind of disability	<ul style="list-style-type: none"> Is disability-inclusive information available: By phone? Email? In person at the registry? Via the court website? – Does it include information about the law, the process and the help available? (From court, legal aid, other specialised services?)
Hearing impairments	<ul style="list-style-type: none"> Is there a sign interpreter available or a 'hearing loop' in court? Is there someone available to answer any questions on what will happen on the day through a text phone, email, skype or some other message service?

NEW ZEALAND
Aotahi āwhiri āhau
Aid Programme

PJSI is funded by the New Zealand Government and implemented by the Federal Court of Australia

33

ภาคผนวกที่ 1:

เครื่องมือประเมินตนเอง
สำหรับข้อบ่งชี้ว่าศาล
คำนึงถึงความละเอียดอ่อน
ต่อผู้เสียหาย

เครื่องมือประเมินตนเองสำหรับข้อบ่งชี้ว่าศาลคำนึงถึงความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย

- 'GREEN' - ประเทศผ่านเกณฑ์และได้ดำเนินการตามเกณฑ์ของข้อบ่งชี้ทั้งหมด
- 'ORANGE' - ประเทศอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านและดำเนินการผ่านเกณฑ์ของข้อบ่งชี้เพียงบางส่วน อีกบางส่วนยังไม่ผ่านหรือยังไม่ดำเนินการอย่างครบถ้วน
- 'RED' - ประเทศยังไม่ผ่านเกณฑ์ของข้อบ่งชี้และไม่ค่อยดำเนินการในส่วนนี้
- 'BLUE' - สถานการณ์ไม่ชัดเจนหรือไม่อาจทราบได้

INDICATOR **1**

Safety and privacy

ตรวจสอบให้แน่ใจถึงความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายในคดีค้ำมนุษย์

1.1 มีข้อกำหนดในการปิดศาลเมื่อเรียกผู้เสียหายมาให้ปากคำ	●	●	●	●
1.2 มีการประเมินความเสี่ยง แผนด้านความปลอดภัยที่ลดรายละเอียดขั้นตอนในการคุ้มครองผู้เสียหาย/พยานในระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	●	●	●	●
1.3 คำพิพากษาคดีค้ำมนุษย์มีการทำให้เป็นแบบไม่เปิดเผยชื่อและเผยแพร่ออนไลน์	●	●	●	●
1.4 มีกระบวนการของศาลในการห้ามการเผยแพร่การบรรยายละเอียดของผู้เสียหาย/พยานโดยสื่อมวลชนหรือบนสื่อสังคมออนไลน์	●	●	●	●

INDICATOR **2**

Evidence and proceedings

หลักฐานที่ดีที่สุด - วิธีการที่ผู้เสียหายในคดีค้ำมนุษย์บันทึกและนำเสนอหลักฐานของพวกเขาในกระบวนการพิจารณาคดี

2.1 คดีค้ำมนุษย์ได้รับการจัดลำดับความสำคัญหรือมีการดำเนินการอย่างเร่งรัด	●	●	●	●
2.2 มีมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายมีโอกาสเข้าถึง และได้รับความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญาโดยวิธีการต่อไปนี้				
ก) ใช้พยานผู้เชี่ยวชาญ (เช่น คนกลาง) เพื่อให้ปากคำเมื่อจำเป็น	●	●	●	●
ข) อนุญาตให้ผู้เสียหายเลือกผู้ช่วยให้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาให้การในศาล	●	●	●	●
ค) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีล่ามภาษาที่เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เสียหายเข้าใจและสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการทางอาญาอย่างเข้าใจ	●	●	●	●
2.3 มีมาตรการป้องกันเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายหรือพยานสามารถให้ปากคำโดยไม่ต้องเห็นผู้ต้องหาโดยวิธีต่อไปนี้				
ก) มีการใช้ฉากกั้นพยานเพื่อไม่ให้เห็นผู้ต้องหา	●	●	●	●

INDICATOR **2**
Con't

Evidence and proceedings

- ข) ใช้เทคโนโลยีการประชุมทางวิดีโอเพื่อให้พยานสามารถให้การจากที่อื่นหรือจากห้องอื่นได้
- ค) เปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้าในศาลแทนผู้เสียหายที่ต้องเล่าคำให้การซ้ำ
- ง) เตรียมทางเข้าและห้องพักคอยแยกสำหรับผู้เสียหายหรือพยานคดีความผู้รอดการพิจารณาคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนและหลังการให้ปากคำ

2.4 ใช้ 'ถ้อยแถลงผลกระทบของผู้เสียหาย' เพื่อให้แน่ใจว่าศาลสามารถประเมินผลกระทบที่ผู้เสียหายได้รับจากการกระทำของผู้กระทำผิดได้อย่างถี่ถ้วน (เพื่อพิจารณาการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น)

INDICATOR **3**

Justice sector personnel

ปฏิสัมพันธ์ - วิธีการที่เจ้าหน้าที่และผู้พิพากษาของหน่วยงานภาคยุติธรรมของทางการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เสียหาย หรือพยาน

3.1 มีหน่วยงานหรือบุคลากรเฉพาะในศาลสำหรับจัดการคดีความ

3.2 ศาลมีแนวทางและขั้นตอนมาตรฐานการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ศาลและผู้พิพากษาทุกรายเกี่ยวกับการดำเนินคดีความ

3.3 ศาลมีกฎระเบียบและจรรยาบรรณที่กำหนดมาตรฐานที่คาดหวังเกี่ยวกับความประพฤติของผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ในศาล

3.4 มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับคดีความที่อยู่บนพื้นฐานของแนวทางการดูแลที่ได้รับแจ้งเกี่ยวกับความบอบซ้ำ

INDICATOR **4**

Information and services

4.1 ศาลให้ข้อมูลและเอกสารที่เหมาะสมหลากหลายรูปแบบแก่ผู้เสียหายจากการคำมุขย์ โดยใช้ภาษาเรียบง่าย ไม่มีคำศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย และเข้าใจง่าย เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- ก) การคำมุขย์คืออะไร กระบวนการยุติธรรมทางอาญารวมถึงสถานะทางกฎหมายของผู้เสียหาย สิทธิของพวกเขา ทางเลือกของพวกเขา (ว่าจะเข้าร่วมหรือไม่) การบริการช่วยเหลือผู้เสียหาย และกรอบเวลาโดยประมาณของการพิจารณาคดีคำมุขย์

INDICATOR **4**
Con't

Information and services

ข้อมูลและบริการต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้เสียหายจากการ ค้ำมนุษย์เมื่อต้องติดต่อกับระบบ กระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ

ข) หลักการไม่ลงโทษผู้เสียหายเพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่าจะไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญา หรือทางการปกครองสำหรับการกระทำที่ผิดกฎหมายโดยพวกเขา หากการกระทำนั้นเกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์โดยตรง

ค) สิทธิของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในการเรียกร้องค่าเสียหาย/ค่าชดเชย (หากมี) รวมถึงขั้นตอนการยื่นคำร้อง

4.2 ศาลได้แต่งตั้งศูนย์ประสานงาน/ ผู้จัดการคดี/ ผู้ประสานงานพยานผู้เสียหาย ซึ่งจะคอยติดต่อกับผู้เสียหาย ให้ข้อมูลความคืบหน้าเกี่ยวกับสถานะของคดี และให้ข้อมูลการส่งต่อเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือที่มีให้แก่ผู้เสียหาย

INDICATOR **5**

Physical, psychological and social recovery of victims

ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่จัดให้มีการฟื้นฟูทางร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

5.1 ควรทำบันทึกความเข้าใจหรือข้อตกลงระหว่างศาลกับภาคประชาสังคม/องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินความร่วมมือร่วมกันในการให้บริการ และช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

5.2 ควรมีเกณฑ์วิธีในการร่วมมือให้ความช่วยเหลือแบบ 'รอบด้าน' หรือ 'ครบวงจร' แก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา การรักษาทางการแพทย์ ที่พักอาศัย การศึกษา การฝึกอบรม และกฎหมาย

INDICATOR

6

Medical and forensic services

ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์และนิติวิทยาศาสตร์สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

6.1 อัยการและผู้พิพากษาได้รับการฝึกเฉพาะทางเกี่ยวกับข้อดีและข้อด้อยของหลักฐานเชิงนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความรุนแรงด้านเพศและร่างกาย

6.2 มีเกณฑ์วิธีระดับชาติสำหรับการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีทำร้ายร่างกาย โดยจะต้องยึดตามแนวทางขององค์การอนามัยโลก (WHO)

6.3 มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเป็นทางการประจำปีระหว่างสถาบันต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ระดับภูมิภาค และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เฉพาะทางในภูมิภาคอาเซียนเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญระดับภูมิภาคและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน

INDICATOR

7

Special provisions for children

ตัวบ่งชี้พิเศษที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายหรือพยานจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก

7.1 ศาลให้ความคุ้มครองแก่ผู้เสียหาย พยาน และจำเลยที่เป็นเด็ก โดยการ

ก) มีมาตรการเพื่อลดความล่าช้าในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ข) คุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเด็ก โดยห้ามมิให้มีการระบุตัวตนของผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กหรือจำเลยที่เป็นเด็ก

ค) แจ้งให้เด็กทราบเกี่ยวกับบทบาท ขอบเขต เวลา และความคืบหน้าของการพิจารณาคดี

ง) พัฒนาและดำเนินแผนการเพื่อเตรียมพยานที่เป็นเด็กให้คุ้นเคยกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาก่อนให้ปากคำ

จ) ให้ข้อมูลที่ละเอียดอ่อนและเหมาะสมกับอายุของเด็กเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดี บทบาทของเด็กในคดี และสิ่งที่ศาลคาดหวังจากพวกเขา พยายามจัดการกับสิ่งที่พวกเขาอาจจะกังวลตลอดกระบวนการพิจารณาคดี

ฉ) การอนุญาตให้เปิดวิดีโอที่บันทึกไว้ล่วงหน้าของผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กในฐานะหลักฐานอย่างเป็นทางการขั้นหนึ่ง

ช) การอนุญาต (มาตรฐานขั้นต่ำ) ให้จัดเตรียมฉากกันความเป็นส่วนตัวระหว่างผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก

INDICATOR

7
Con't

Special provisions for children

ตัวบ่งชี้พิเศษที่เกี่ยวกับ
ผู้เสียหายหรือพยานจาก
การค้ำมนุษย์ที่เป็นเด็ก

ข) การอนุญาตให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก
ให้ปากคำผ่านโทรศัพท์คนวงจรปิด หากเด็กจำเป็นต้อง
ต้องเข้าร่วมการพิจารณาคดีสำหรับการถามค้าน

ฅ) ทำให้ห้องพิจารณาคดีและชั้นตอนต่าง ๆ
มีความน่ากลัวน้อยลงสำหรับพยานที่เป็นเด็ก

ญ) ปิดห้องพิจารณาคดีต่อสาธารณะเมื่อคดีเกี่ยวข้องกับ
ผู้เสียหาย พยาน หรือจำเลยที่เป็นเด็ก

ฎ) ใช้คนกลางในการซักถามผู้เสียหายที่เป็นเด็ก
(เช่น นักสังคมสงเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็ก
ทนายความ/ตัวแทนของผู้เสียหาย) ในการ
พิจารณาคดีและเพื่อช่วยเหลือในการสัมภาษณ์
กับตำรวจและพนักงานอัยการ

ฏ) ให้คำแนะนำแก่พนักงานอัยการและทนายฝ่าย
จำเลยเพื่อให้แน่ใจว่าการไต่สวนคำนึงถึงอายุ
ของเด็กและความต้องการพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยง
ความเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ

ฐ) ตรวจสอบให้แน่ใจว่า “ผลประโยชน์สูงสุด
ของเด็ก” ได้รับการพิจารณาเป็นลำดับสูงสุด
ตลอดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

7.2 แต่งตั้ง “ผู้อนุบาล” คอยดูแลเด็กตลอดกระบวนการ
ยุติธรรมทาง

7.3 ศาลได้ดำเนินการและจัดการเสริมสร้างศักยภาพ
ให้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและผู้พิพากษา
ที่ทำงานกับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในคดี
ค้ำมนุษย์

INDICATOR

8

Special provisions for people living with a disability

บทบัญญัติพิเศษสำหรับ
ผู้ทุพพลภาพ

8.1 จัดให้มีที่พักที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ทุพพลภาพสามารถเข้าถึงศาลและมีส่วนร่วมในกระบวนการ
พิจารณามีประสิทธิภาพ โดย

ก) ทำให้แน่ใจว่าผู้เสียหายที่เป็นผู้ทุพพลภาพ
สามารถเข้าถึงศาลและห้องพิจารณาคดีได้

ข) ขจัดสิ่งกีดขวางทั้งหมดในศาล/ห้องพิจารณาคดี
ที่อาจกีดขวางพยานที่มีความบกพร่องด้าน
การมองเห็นหรือการเคลื่อนไหว

ค) ติดป้ายที่ศาลโดยใช้สัญลักษณ์สากลของ
ความสามารถในการเข้าถึง

ง) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม
ทางอาญาสำหรับคดีค้ำมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ
ที่เข้าถึงได้

INDICATOR

8

Con't

Special provisions for people living with a disability

บทบัญญัติพิเศษสำหรับ ผู้ทุพพลภาพ

จ) จัดให้มีล่ามภาษามือที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้ทุพพลภาพมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการพิจารณาคดี (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10 (b) และ 14.12)

หากผู้เสียหายเป็นผู้ทุพพลภาพด้านการได้ยินหรือมีปัญหาด้านการได้ยิน พวกเขาจะไม่สามารถเข้าร่วมการพิจารณาคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพหากพวกเขาไม่สามารถเข้าใจกระบวนการพิจารณาหรือไม่สามารถสื่อสารกับอัยการและผู้พิพากษาที่เข้าร่วมการพิจารณาคดีได้ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) & 14.12)

ล่ามควรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เป็นกลาง และเป็นที่ยอมรับของศาลและผู้เสียหายผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าใจกระบวนการพิจารณาหรือไม่สามารถสื่อสารกับพนักงานอัยการและผู้พิพากษาที่เข้าร่วมในการพิจารณาคดีได้ (อนุสัญญา ACTIP มาตรา 14.10(b) & 14.12)

ฉ) ใช้คนกลางเพื่อสอบถามผู้เสียหายที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญาในศาลและช่วยเหลือตำรวจและพนักงานอัยการในการสัมภาษณ์

8.2 ศาลรวบรวมข้อมูลที่แยกตามความทุพพลภาพโดยใช้คำถามสั้น ๆ ของ Washington Group

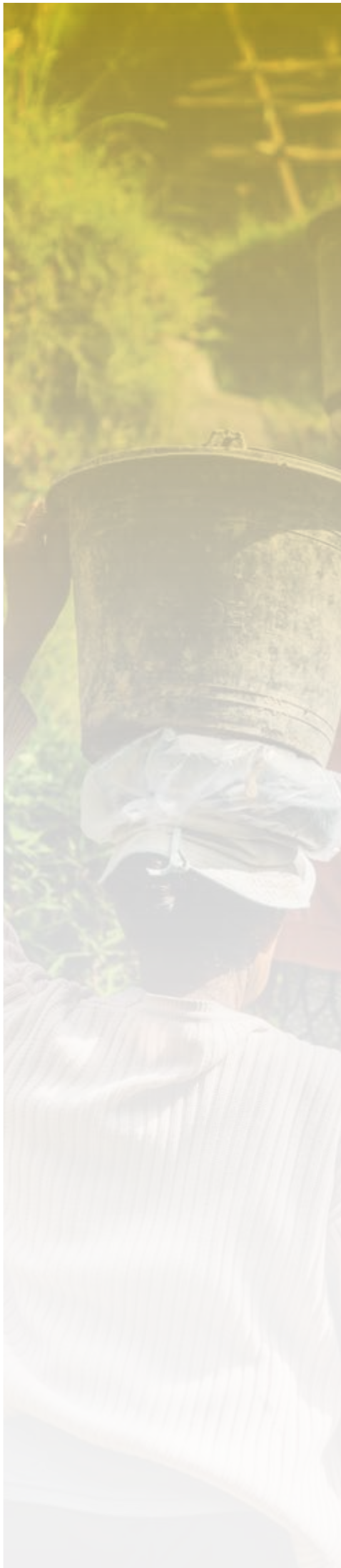

8.3 ศาลได้สร้างความร่วมมือกับองค์กรผู้ให้บริการผู้ทุพพลภาพ (Disability Service Provider Organisations: DPO) เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการของผู้เสียหาย พยาน หรือจำเลยที่เป็นผู้ทุพพลภาพมากขึ้น

8.4 ศาลได้ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่ศาล เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้ทุพพลภาพ

Australian Aid | ASEAN-Australia Counter Trafficking

ศาลที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนต่อผู้เสียหาย
คู่มือสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน